

શ્રી આનંદ વિકાશક અ-ધાવણી (૨)

પૂજ્યપાદ પરમોપકારકૃદાગમોદ્ધારક પન્યાસજી શ્રીમદ્દા-
નન્દસાગરગણણિસદગુરુમ્હો નમઃ

શ્રી જૈન ગદ્ય-પદ્ય સમુચ્ચય

ભાગ ૧ ભો.

સંયોજક અને પ્રકાશક

પુરૂષોત્તમ જયમલદાસ મહેતા

નાણાવટ પંડોળીપોળ-સુરત.

વીર સંવત ૨૪૪૫.

વિક્રમ સંવત ૧૯૭૪.

પ્રથમ આવૃત્તિ.

નકલ ૧૦૦૦

પક્ષપાતો ન મે વીરે, ન હેષઃ કપિલાદિષુ ।

યુક્તિમદ્વચનં યસ્ય, તસ્ય કાર્યઃ પરિગ્રહઃ ॥

(શ્રીમદ્દરિભદ્રસૂરિશ્વરજી)

શા. ખુબચંદ અમીચંદના ધી સુરત "જૈન" એન્ડીંગ

પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં પ્રભુશંકર નરસેરામ વ્યાસે છાપ્યું.

ટા. ખપાટીઆ ચક્રતા-સુરત.

કીંમત ૦-૪-૦

શુદ્ધ પત્રક.

પૃષ્ઠ.	તિથિ.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૨	૮	રહે	લગ્ન
૨૨	૧૪	મનોરંજક	મનોરંજક
૨૨	૨૧	આશ્વય	આશ્વય
૨૩	૭	ઉડો	ઉડો
૨૩	૧૦	ની	નીચે
૨૬	૧૧	મહર્દિક	મહર્દિક
૨૭	૩	આદિ	આદિ
૨૮	૨૨	જનેતર	જનેતર
૪૯	૧	કોડાકોડા	કોડાકોડા
૫૦	૧૨	ન કી	ન કીધો
૬૪	૩	સુદીરતા	સુદીરતા

તીર્થંકરનાં નામ.

લાંછન.

વર્ણ.

પીળો (સોના જેવો)

૧	રૂપભદ્રેવ	બળદ	
૨	અજીતનાથ	હાથી	"
૩	સંભવનાથ	ધોડો	"
૪	અભિનંદન	વાંદરો	"
૫	સુમતિનાથ	કૌંચપક્ષી	"
૬	પદ્મપ્રભુ	કમળ	રાતો
૭	સુપાશ્વનાથ	સાધીયો	પીળો
૮	ચંદ્રપ્રભુ	ચંદ્ર	ધોળો
૯	સુવિધિનાથ	મગરમચ્છ	"
૧૦	શીતળનાથ	શ્રીવચ્છ	પીળો
૧૧	ત્રેયાંકુનાથ	ગેડો	"

અનુક્રમણિકા.

વિષયનું નામ	કર્તા	પૃષ્ઠ
ગહુલી સંગ્રહ.	પુ. જ. મહેતા.	૧-૧૦
સહચરચુલાનુવાદદર્શ કરતુતિ.	"	૧૦
નેમનાથ જિનસ્તવન	મુનિશ્રી પ્રતાપવિજયજી	૧૧
~ સદાવીર જિનસ્તવન.	"	૧૨
કુંધુનાથ જિનસ્તવન.	"	૧૨-૧૩
મુનિસુવ્રત જિનસ્તવન.	"	૧૩-૧૪
આદિશ્વરપ્રભુનું સ્તવન.	ભાઈલાલ જ. દલાલ	૧૪
મહાવીર જિનસ્તવન.	"	૧૪-૧૫
શ્રીજિનસ્તવન.	"	૧૫
શ્રીજિનસ્તુતિ ગરબો.	પુ. જ. મહેતા.	૧૬
સ્ત્રીઓને ધારણીય આભૂષણ ગરબો.	"	૧૬-૧૭
સતીનો લાવણ્યમય શૃંગાર.	કવિ નથુરામ સુ.	૧૮
સતીના સલ બૂપણો.	ગ. ડા. ત્રિવેદી	૧૮-૧૯
ગોડ રેનો હર્ષોદ્ગાર.	ભા. જ. દલાલ.	૧૯-૨૦
શ્રી વીરજિનસ્તુતિ.	ઉજમશી બૂદરદાસ.	૨૦
પ્રભુપ્રાર્થનારૂપ મંગલાચરણ.	કા. વિ. મહેતા.	૨૦-૨૧
વિદ્યા-લક્ષ્મીનો મનોરંજક સંવાદ.	પુ. જ. મહેતા.	૨૧-૩૩
નવ અંગપૂજના દુહા વિવેચન સાથે.	વિ. કર્તા ભા. જ. દ.	૩૩-૩૭
દ્વિતશિક્ષા છત્રીશી.	પંડિત વીરવિજયજી.	૩૭-૪૧
કોઠની સત્રાય.	ઉદયરતનજી.	૪૨
માનની સત્રાય.	"	૪૨-૪૩
માયાની સત્રાય.	"	૪૩
લોભની સત્રાય.	"	૪૪

જીનેશ્વર પાસે લઇ જવાની બાવ સામગ્રી	વીરવિજયજી.	૪૫-૪૬
શિવજીચૂનડી.	મેઘમુનિશ્વરજી.	૪૬-૪૮
સંમક્ષિતરત્નવિના સર્વક્રિયા નિષ્ફલ.	જ્ઞાન વિમલજી	૪૮
બાવમંદિર.	ક્ષમાવિજયજી.	૪૮-૪૯
બોધિભીજીવિના સર્વક્રિયા ગદ્દા મળુરીછે.	વિનયવિજયજી.	૪૯-૫૦
મહાવીર જીનસ્તવન.	દેવચંદ્રજી મહારાજ.	૫૦
નવાણી યાત્રાનું સ્તવન.	પદમાવજયજી મહારાજ	૫૧
પાર્શ્વનાથ જિનસ્તવન.	માનવિજયજી ઉપાધ્યાય	૫૧-૫૨
પ્રતિક્રમણ સૂત્રોના સંક્ષેપ હેતુઓ.		૫૨-૬૨
સુરતની વાચનામાં જે જે સૂત્રો વંચાયા		
તથા હાલમાં જે વંચાય છે તે સંબંધી		
ટુંક દિગ્દર્શન.	પુ. જ. મહેતા.	૬૨-૬૭
જૈનધર્મની સર્વધર્મોત્કૃષ્ટતા.	પુ. જ. મહેતા.	૬૪

પ્રસ્તાવના.

આ પુસ્તકમાં ગહ્વલીઓ, સ્તવનો, તથા શ્રી જૈન શ્લોકોનાં પદોનાં અર્થોનાં સ્તવનો, સત્રાઓ વિગેરે દાખલ કરેલ છે તેમજ વિદ્યા લક્ષ્મીનો સંવાદ ખાસ કરીને દરેક વિદ્યાર્થીઓને ઉપયોગી થઇ પડે માટે દાખલ કર્યો છે.

આ પુસ્તકમાં મતિમંદતા વિગેરે કારણોથી ભૂલ રહેવા પામી હોય તે વિદ્યાર્થીને ક્ષમા અર્પણ.

શ્રી. પુષ્પોત્તમ જયમલદાસ મહેતા-સુરત.

॥ श्री वीतरागायनमः ॥

ગાડુંલી-૧ લી

(આજ સફલ દિન ઉગ્યો મહારે એ રાગ)

- સુરત શહેરનાં અધિક સુભાગ્યે, શુશ્રુણિધિ શુદ્ધ પદ્માધારિ;
ભવ્યવૃન્દને જેહુ પ્રતિજોષે, દેઈ સદ્ગ્જાનની ધારારે સુ० ૧
- સમિતિ-શુભિ રૂપ પ્રવચન માતને, યથાર્થ પાલન કરતારે;
રત્નત્રયી આરાધનકારક, અપ્રમત્ત સર્વદા રહેતારે સુ० ૨
- સાંપ્રત સમયે જૈન આગમો, ગૂઢ તત્ત્વોથી ભરીયારે;
અતીવ ગહન એહનાં અથેનિ, સ્પષ્ટતા પૂર્વક કરતારે સુ० ૩
- શુદ્ધાગમ પ્રત વિશ્વ મુનિઓનો, અદ્વપાદર અવલોકીરે;
આગમોદય સમિતિ સ્થાપીને, ઉદ્ધરણ કરે અતિ શ્રમ
સહીરે સુ० ૪
- સ્યાદ્દાદ શૈલીથી શાસ્ત્રવાચના, યતિમંડલને આપેરે;
જ્ઞાનકટકખલની સહાયેથી, કર્મારિહલ ચક્રચરેરે સુ० ૫
- એકવિધ અસંજમને ટાળે, દુવિધ ધર્મ સુણાવેરે;
તત્ત્વને સંપૂર્ણ જાણે, ચાર કષાય નિવારેરે સુ० ૬

પંચેન્દ્રિય વિષયોને વળે, વસ્તુતત્ત્વ પાલન કરેરે;
 સાત ભયોને દૂર નિવારે, અષ્ટ મહામઠ ગાલેરે સુ૦ ૭
 નવ તત્ત્વોને હૃદયે ધારે, યતિધર્મ દશ આધારે સુ૦ ૮
 અગીયાર અંગને જે મુનિ બહુતા, દ્વાદશ ઉપાંગ પ્રરૂપતારે;
 તેર કાઠીયાને પરિહરતા, ચઉદ જીવલેહના જ્ઞાતારે ૧૦ ૬
 પંદર સિદ્ધના લેહને બાણે, સોલ કષાયને છંડેરે;
 સત્તર લેહે સંયમ ધરતાં, અઠાર પાર્પસ્થાન ત્યજતારે સુ૦ ૧૦
 ઓગણીશ કાઉસ્સગ દોષો વળે, રહે વીશ અસમાધિ સ્થાનેરે;
 એકવીશ સંબલ બાવીશ પરીસહ, પરિસહે શુભ ધ્યાનેરે; સુ૦ ૧૧
 ત્રેવીશ વિષયો દૂર કરીને, ચોવીશ જીન આજ્ઞા ધરેરે,
 પચીશ ભાવના નિત્ય ભાવતા, નિર્મલ અક્ષય પદ વરેરે સુ૦ ૧૨
 ધન્ય ધન્ય એહવા ગુરૂવરને, જ્ઞાનક્રિયાદરવન્તારે;
 સેવે પ્રાંજલીયુત વિનય ભાવથી, શિવસ્મણી સુખ લેવારે સુ૦ ૧૩
 (સંવત ૧૯૭૩ના શ્રાવણ શુક ૨)

પૂજ્યપાદ ગુરૂવર્ય પન્થાસજી શ્રીમાન આનંદ
 સાગરજી મહારાજજીના ગુણાનુકંદ રૂપ
 ગહુલી રજી.

(સુષ્ણુ સાહેલી જંગમ તીરથ જોવા ઉભી રહેને—એ રાગ.)
 સુષ્ણુ સાહેલી, સદ્ગુરૂ યોગ મર્યો બહુ પુણ્ય પસાયથી;
 ગુરૂ વાણી સુણી આત્મ સદ્ગુણ કરીએ આપણુ શુદ્ધ ભાવથી

ગુરૂ પંચ મહામતને પાલે, અષ્ટ પ્રવચન માતને જે ધારે;
પદ્મકાય જીવ નિત્ય પ્રતિપાલે, પંચેંદ્રિ તણા વિષયો ટાલે સુણ. ૧
બાવીશ પરીસહને સહતા, વળી પાંચ પ્રમાદને પરિહરતા;
રાગાદિક શત્રુ દૂર કરતાં, નિજ આત્મગુણો ઉજ્જવલ

કરતાં સુણ. ૨

વિનાશી ધર્મસ્વશરીરે પ્રેમી, સાંસારિક સ્વજન સમૂહ છંડી
અતિ લઘુ વયમાં દીક્ષા લીધી, મેલવવા અક્ષયપદ સિદ્ધિ સુણ. ૩
જ્ઞાનાદીપી મુનિમંડલ દેખી, શાસ્ત્રદર વિણ સ્થિતિ અવલોકી;
આગમવાચના કાજ શ્રમ સહી, શ્રી આગમોદય સમિતિ

સ્થાપી સુણ. ૪

વ્યાખ્યાન અમૃતધારા વરસે, શ્રાવક એકવીશ ગુણ
સ્પષ્ટ થરચે;

સદ્જ્ઞાન આપી નિત્ય પ્રતિબોધે, ગુરૂ વાણી સુણી સહુ

સંઘ હરખે સુણ. ૫

આચારાંગ વાચના નિત્ય આપે, શ્રમજ્ઞાચાર સમ્યક્ સમજાવે
ખાવસ્યક સૂત્રાસ્વાદ અર્પે, સહુ સંઘ શ્રવણ ઉત્સાહી બનેસુણ. ૬

નદ્જ્ઞાનાનંદ નંદિત થતાં, શુદ્ધ ક્રિયામાર્ગને અનુસરતાં
■ત્રુ-મિત્રપર પણ સમતા ધરતા, નિજ નામ યથાર્થ

સાર્થક કરતા સુણ. ૭

(૧૯૭૩ના શ્રાવણ વદ ૧૦ રવીવાર)

પૂજ્યપાદ, ચારિત્રચૂડામણી ગુરૂવર્ય પંચાસલ
 શ્રી આનંદસાગરલ મહારાજલ શ્રી જૈન
 તત્ત્વબોધ શ્રાવિકાશાસ્ત્રામાં વ્યાખ્યાન
 વાંચવા પધાર્યા તે સમયે તેઓ
 શ્રીના ગુણાનુવાદ રૂપ ગવાએલ
 ગહુંલી—૩લ

(પ્રથમ જીનેશ્વર પૂજવા સહિયર મોરી અંગ
 ઉલટ ભરી આવ હો—એ રાગ.)

અક્ષય પદને પામવા, શાસનધોરી, વિચરે દેશ વિદેશ હો;
 દેશના દેઈ પાવન કરે, શાસનધોરી નહિ મમતા લવલેશ હો
 શાસ્ત્રોદ્ધાર શ્રમી, શુદ્ધ સંયમી મુનિ, સહજ સનૂરાગણિ
 રાજ્યા શાસનધોરી ધન્ય ધન્ય તુમ અવતાર હો.— ૧

સત્યાવીશ ગુણુ ધારતા, શાસનધોરી રત્નત્રયી આરાધે હો;
 મરણાંત ઉપસર્ગો સહે, શાસન ધોરી સદ્ધર્મથી નવિચુકે હો
 શાં—૨

સાંસારિક પદાર્થોથી, શાસનધોરી જે રહે નિત્ય અલેપ હો;
 સ્યાદ્વાદયુત દિયે દેશના, શાસનધોરી નયનિક્ષેપ પ્રમાણુ હો;
 શાસ્ત્રો—૩

વ્યાખ્યાન અમૃત વાણીથી, શાસનધોરી સંઘસકલ સંતોષી હો;
 ધર્માધ્યાસ પ્રચારવા, શાસનધોરી તત્ત્વબોધ શાલા સ્થાપીહો
 શાં—૪

ગુરુવર ચરણકમલ થકી, શાં પૂનિત થઈ પાઠશાલા હો;
 વિદ્યા પઠતી શ્રાવિકાઓનો, શાં નરભવ શ્રેષ્ઠ સફલ થયોહો શાં-૫
 ગીતાર્થ ગુરુ આગમનથી, શાં હૃદયે હર્ષ ન માય હો;
 દેશના સુણી હર્ષિત થયા, શાં ક્ષીયા મનોરથ આજ હો શાં-૬
 શ્રાવિકાઓ સર્વે વિનવે, શાં શાળામાં પુનઃ પધારી હો;
 અચલ અનંત સુખ અર્પણે, શાં તત્ત્વનો બોધ વધારીહો શાં-૭
 (સંવત ૧૯૭૩ના શ્રાવણ શુકલ નવમીશનિ)

ગહુલી-૪થી

(વીર મુને તારો મહાવીર મુને તારો—એરાગ)

ગુરુ સુધાસમ દેશના વરસે, લબ્ય હૃદય પદ આકર્ષેરે;
 અસાત-અબુઝને પણ પ્રતિબોધે, સદ્ગુણ બીજરોપણ કરીરે
 ગુરુ બતાવો સદ્ગુરુ બતાવો શુદ્ધ શિવપંથ દેખાડોનેરે-૧
 રત્નત્રયી નિર્મલતા ધારીને, ઉપશમરસત્ત્વ પોષણ કરેરે;
 પંચાચાર શુદ્ધ પાલનહારા, કુમતિ કદાચહ નિવારતારે ગુરુ. ૨
 નિમષદ્વંદ્વ દ્રુમકુસુમકેરી, રસ આસ્વાદનતા અહીરે;
 પુષ્પ કિલામણી રતિ પણ નવિકરે, સંતોષિત નિજતમ કરીરે
 ગુરુ-૩

તિમ મુનિપણુ ધરોધર ભમીને, દોષ રહીત ભીક્ષા લહેરે;
શુદ્ધ સંયમ ગુણુ ધારણુ કરતાં, પરમ ક્રિયાદર સદૈવ ધરેરે
ગુરુ-૧

ગૂઢ તત્ત્વ ભરપૂર આગમ કેરી, વાચનામૃતરસ સિંચીનેરે;
યતિવૃન્દને પણુ ચારિત્ર રમણુતા, કરાવે શ્રદ્ધા અચલ
કરીરે ગુરુ-૫

લૌકિક માર્ગમાં પણુ ઉપકારીની, ઉપકાર વિસ્મૃતિ નવિથાવેરે;
તેહથી અધિક કોઠો ભવ ગુરુનો, ધર્મ ઉપકાર નવિ
વિસરેરે ગુરુ-૬

લઘુવયમાં અતિ બુદ્ધિની તીક્ષ્ણતા, મેલવી જૈના-
ગમ જ્ઞાનથીરે;

વડદર્શન શાસ્ત્રો અવલોકી, જૈનવાટિકાપુણ્ય ખીલવ્યારે
ગુરુ-૭

ધન્ય ધન્ય એહવા ગુણુધારી તમે, મુનિ ગુણુ માંહિ મહંતારે;
ભવ્ય જીવોની જ્ઞાન પિપાસા, તૃપ્ત કરો સદેશના
દહરે ગુરુ-૮

જનાગમ શુદ્ધવચનામૃતનું, પાન જે સદ્ગુરુ
મુખથી કરેરે;

દ્રઢ શ્રદ્ધા હૃદયે ધરી વર્તે, ઉત્તમ નર સિદ્ધિ પદ
વરેરે ગુરુ-૯

સંવત ૧૯૭૩ના પ્રથમ ભાદ્રપદ શુકલ ચતુર્દશી શુકવાર)

ગાહલી-૫ મી

(લેખરે ઉતારે રાજા ભરથરી—એ રાગ)

અખંડ ચારિત્રને પાલવા, નિત્ય રહે ઉજમાલજી;

અરીસહ—ઉપસર્ગો સહે, મદનસદન કર્યો ત્યાગજી

શ્રુતનિધિ સદ્ગુરુ વંદીએ ૧

જેન શાસ્ત્રામૃતવચનને, દીપક સદશ પ્રકાશેજી;

વીર શાસનને શોભાવતાં, ધર્મધ્વજા ફરકાવેજી શ્રુત. ૨

નિર્મમ—નિર્મદ—નિર્મોહી, નિર્લોભી—નિઃકષાયીજી;

નિષ્કપટી—નિર્ઞેથી થઈ, ભવ્યજનાદર્શ રૂપ થાયજી શ્રુત. ૩

વદન કમલ પેરે શોભતું, રસના કર્ણિકાવત્ રાજેજી;

રદન પાંખડી સમ વિરાજતું, અક્ષી દલ ઉપમા પ્રમાણેજી શ્રુત. ૪

વચનામૃત મકરંદ તાણું, પાન કરાવે ગુરુરાજજી;

અમર બની કાંક્ષાનુરૂપથી, પાન કરે ભવિ નિત્યજી શ્રુત. ૫

ક્રોધ સુભટ પ્રચંડ અતી, ક્ષમા ખડગે કર્યો વિનાશજી;

માન ગિરિ શૃંગ લેદીએ, માર્દવ વજ્ર સુરંગેજી શ્રુત. ૬

માયા રૂપી વિષવેલડી, આર્જવ પરશુ ઉચ્છેદીજી;

લોભ સાયર તૃણા જલ ભર્યો, મુક્તિ તરીથી કર્યો

જેન શાસ્ત્રામૃતવચનને, દીપક સદશ પ્રકાશેજી શ્રુત. ૭

નમ્ર વિસિદ્ધિ હૃદય ધરી, બાંધે અંહી કરો સનાથજી;
જ્ઞાનાનંદ મમતા અર્પિને, શ્રેષ્ઠ પદ દો નિજ દાસજી

શ્રુત નિધિ સદ્ગુરુ વંદીએ
(સંવત ૧૯૭૩ના દ્વિતીય બાદ્રપદ શુકલાષ્ટમી શનિવાસર)—

ગહુલી—૬૬૧

(ભેખરે ઉતારો રાજ ભરથરી—એરાગ)
મધુરી દેશના સિંચતા, સંધ સકલ પ્રિતીકારજી;
અદ્યવય બાલોના હૃદયમાં, સંસ્કારો શુદ્ધ સ્થાપેજી ગુરુવર
પદકજ પ્રણમીએ—૧
જૈન શાસનમાં ઝલકતા, હીરા સમ મુનિ દોયજી;
આનંદ સાગર—મણીવિજયજી, રામ લક્ષ્મણની જોડજી ગુરુર
નવિન સમય અનુસારિણી, વ્યાખ્યાન શૈલી પ્રકાશેજી;
ગૂઢતત્ત્વો સમજાવીને, શ્રોતા ચિત્ત વિકાશેજી ગુરુર
વાચનામૃત રસ મધુરતા, અર્પે અભિલાષુકજી;
મિષ્ટ વાણીથી તોષિત થયા, સર્વે આબાલ વૃદ્ધજી ગુરુર
કેઇક નરોને ખુઝવ્યા, કર્યા ધર્મ સન્મુખજી;
સંપ્રતિ કેઈ પ્રતિ બોધે છે, દર્શાવી શુદ્ધ પંથજી ગુરુર
જ્ઞાન ખજાનો અખૂટ ભર્યો, વ્યય કયે વ્યય નવિ થાયજી;
અમ યાંચા એકોશ પામવા, પૂરો મનતણી આશજી ગુરુર ૬

વાવો અમચિત્ત ભૂમિમાં, સમકિત રત્ન સુખીજી;
 અક્ષય અનંત સુખ સાધના, અર્પો કથિતયાંચાદોયજી ગુરૂં ૭
 (દ્વિતીય ભાદ્રપદ કૃષ્ણ ચતુર્દશી સોમવાસર ૧૯૭૩)

ગુંહલી—૭મી

(આજ સફલદિન ઉગ્યો મારે-એરાગ)

જૈન શાસનમાં સ્થંભસરિખા; સદ્ગુરૂ મિષ્ટ વાણી સુણીરે;
 ચિત્ત સંતુષ્ટ થયા અમ કેરા, ઉદ્ભવી નવી અભિલાષારે. જૈન ૧
 તત્ત્વ સુધારસની સિંચનતા, રોમેરોમ અમ પસરીરે;
 ક્રિયા ઉપધાનની અતિ સુખકારક, કરણ ઉત્કંઠા અમારીરે. જૈન ૨
 નમ્ર વિનતી અમ ઉર ધરીને, પૂર્ણ કર્યો એ આશારે;
 મોક્ષ માલારાપણુ આપ હસ્તે, પહેરાવી કર્મ મલ
 દૂર કરોરે. જૈન ૩
 નવકાર ઈરિયાવહીયા લોગસ્સ, શકસ્તવાદિકના વલીરે.
 ઉપધાનના એ શુભ પ્રકારો, કમસર યોગ્યતાદાયકરે. જૈન ૪
 શ્રાવક-શ્રાવિકા આ પુરના, મલી એકત્ર વિનતી કરેરે.
 શાસ્ત્રકથિત તપ વિધિ શ્યુ કરાવી, તે તે સૂત્રવાચન
 યોગ્ય કરોરે. જૈન ૫

જોજી આવો અમને નવિ મલશે, અજ્ઞાન નસાડે સુખોધ દેધરે
 ધર્માનુષ્ઠાન સુરીત કરાવી, શાસ્ત્રશૈલી સમજાવેરે જૈન. ૬
 માન્ય કરી વિનતી સંઘ કેરી, શરૂ કરો શુભ મુહૂર્તરે;
 અક્ષય વિજયમાલાને વરવા, હૃદય સવિજન ઉલ્લસેરે જૈન.
 (ખીજા બાદરવા વદ ચઉદશ સોમવાસર ૧૯૭૩)

શ્રી સદ્ગુરુ ગુણાનુવાદદર્શક સ્તુતિ

(પતિ વિના પ્રેમદાના મનના પૂરાય કયાંથી કોડ-એ રાગ)
 સદ્ગુરુ વિષ્ણુ ઉપદેશ અમોને, કુણુ આપે શુભ રીત,
 ગ્રહો ભવિ ગુરુઓધ મુચિત, જ્ઞાનામૃતપયોનિધિ
 કેરું પાન કરાવે નીત;
 ક્ષાન્તપાદિક ગુણુ ધારણુ કરતાં, બાવીશ પરીસહને પરીસહતાં
 ષડ્વિધે જીવ તણી રક્ષામાં સદા ધરે સ્થિર ચિત્ત-જ્ઞાના-
 મૃત પયોનિધિ. ૧

જ્ઞાનપિપાસા સવિજન પૂરે, કર્મારિદ્ધલ નિત્ય ચકચુરે;
 મન મર્કટ વશ કરી મેલવે મોહ સુભટ પર જીત-જ્ઞાનામૃત ૨
 શાસ્ત્રવાચના મધુરી આપે, રસીક ભવિક જન ચિત્ત વિકાશે;
 સત્તરવામૃત પાન કરાવી સંયમમાં બને વીર-જ્ઞાનામૃત. ૩
 જીનકથિત તરવો સત્ય ભાષે, સરલ શૈલીથી અથઃ પ્રકાશે;
 વીરશાસન સેવા સત્ય રીતે કરે, ધારી દિલ હિત-જ્ઞાનામૃત. ૪

શ્રી નેમનાથજીન સ્તવન

(રાગ-બલીહારી:—)

અવિકારી, અવિકારી, અવિકારી પ્રભુ નેમ તું અવિકારી

પ્રભુ હું પણ પામું તુજ પદ સેવનાજી.

અવ્યય વિભુ પ્રભુ, અચિન્ત્ય અસંખ્ય શંભુ; ઈશ્વર

અનંત બ્રહ્મચારી પ્રભુ નેમ. ૧

અનંગ કેતુ શીવ, આદ્ય યોગીશ્વર દેવ; અનેક

અરૂપ કર્મહારી પ્રભુ નેમ. ૨

જ્ઞાનસ્વરૂપ જીન, રાગાદિરિપુછિન્ન; ધીરાદિ ગુણ-

ગણધારી પ્રભુ નેમ. ૩

અનેક નામે કરી, નમે બુધ કર જોરી; મૂર્તિ અમૃત

રસ તારી પ્રભુનેમ. ૪

રાજુલ નારી તારી, પૂર્વસંબંધ ધારી; યાચું હું સેવા

જીનજી તારી પ્રભુ નેમ. ૫

મોહન ગુરૂ પામી, દેવ તું નેમનામી; નમે પ્રતાપ

શીર નામી પ્રભુ નેમ. ૬

શ્રી મહાવીર પ્રભુ સ્તવનં

(શુ' કહું કથની મારી રાજ—એ રાગ)

વિનવું હું પ્રભુ તુજને વીર. વિનવું હું પ્રભુ તુજને.

દયાનિધિ દીન ઉદ્ધારક ધીર વિનવું. ૧

ભવ નાટકમાં વેષો ધરીને, દેહ માનવનો પામી;

પુણ્ય ઉદયથી ધર્મજ તારો, પામી રહી નહિ ખામી વીર. ૨

ક્રોધી અંકૌશિકને તાર્યો, કરુણા દ્રષ્ટિ લાવી;

મુજ સરિખા જે રંકને તારો, તેવી કરુણા લાવી વીર. ૩

શુભ અનંતા ભર્યા તમ છો, ચિદ્ધન રૂપી સ્વામી;

શુભ યાત્રુ તમથી હું એકજ, થાઉં સિદ્ધિ ગતિ ગામી વીર. ૪

ચરણકમલની સેવા આપો, મોહાદિ રિપુ દુઃખ કાપો;

મોહન પ્રતાપે સેવક સ્થાપો, તો થાય હર્ષ અમાપો વીર. ૫

શ્રી કુંથુનાથ જીન સ્તવનં

(થઈ પ્રેમ વશ પાતળીયા—એ રાગ)

પ્રભુ કુંથુજીન સમરી જે, તેનું ધ્યાન સદા શુભ ધરી જેરે પ્રભુ.

દેખી અદ્ભૂત રૂપ તમારું, હૃદય હર્ષિત થાય અમારું;

ઉપકાર તમારો સંભારુંરે પ્રભુ. ૧

કેવલજ્ઞાનને સાખી સાથે, સુકૃતસુખ લીધું શુભ હાથે;
 હવે કૃપા કરો. રૂંક માથેરે પ્રભુ. ૨
 દાસી કુમતિ પીડ છે સુજને, અજ્ઞ કંઈ તેથી પ્રભુ
 તુજને, દીઝો દાસી સુમતિ સુજનેરે પ્રભુ. ૩
 મલે જો સુજને દાસી સુમતિ, મિથ્યા રૂપ રાખું નવ કુમતિ
 તેથી નાથે કર્મજ ઘાતીરે પ્રભુ. ૪
 વિજય મોહનના પાદ કમલને, સેવા કરું અતિ હર્ષિત
 વદને, રહે પ્રતાપ તારો અમનેરે પ્રભુ. ૫

શ્રી સુનિસુમત જન સ્તવન.

(પતિ વિના પ્રેમદાના મનના પૂરાયકયાંથી કોડ—એ રાગ)
 સુનિસુમતજન વંદન વિણના પૂરાય કયાંથી કોડ હાં પ્રભુ
 પૂરાય કયાંથી કોડ. દોષ અઢાર રહિત જનજની નાવે બીજી
 જોડ.
 સુનિસુમત જન મૃતિ નિહાલો, કરી વંદન ભવ દુઃખને ટાલો;
 હે પ્રભુ દર્શન આપી અમારા કર્મના બંધન છોડ. દોષ-૧
 તુમે હે પ્રભુ શિવ સુખ મહાલો, તુમવિણ નહીં કોઈ
 આજગ પ.દો, સુહૃદી અજ્ઞ પ્રભુ મહેર કરીને દીનતાતું દુઃખમોડ
 (વારે અમારી દોડ) દોષ-૨

તું દાતા તું દીન દયાલો, તારક મોચક શુભ રહીયાલો;
 બિન્ય શ્રી મોહન શુરનાસ્વામી, પ્રતાપ તારો જોડે હું પ્રભુ
 પ્રતાપના પુર હોડે દોષ અદાર.—૪

(શ્રી આદિશ્વર પ્રભુનું સ્તવન.)

(સુંદીર શામળીયા નામજાપીશ નિત્ય તારૂં—એરાળ)

મનહર મૂર્તિ આ નાભિ નંદનતણી દીપે, જનની મરદેવા
 નિરખી હૃદયજ છીપે મનહર—૧

શરદ શશિસમ વદનજ નિરખો, સંસાર સુખ વમી હૈડે હરખે
 ઉત્તમ મનુષ્ય જન્મ આ સરખો, દશ દ્રવ્યોંતે ફલભ પરખો;

વીરલા કર્મને છીપે મનહર મૂર્તિ—૧
 ભંરતેશ્વરને રાજ્યે સ્થાપી, સુસ્વચ્ચને દાનવરસી આપી;
 દારિદ્ર્ય દીન જંતુના કાપી, ભાવદયા જસ હૃદયે વ્યાપી

તાર્યા વૃંદ મહીપે મનહર મૂર્તિ આ—૨

(B. C. D.)

શ્રી મહાવીરજીન સ્તવન.

(શુકલું કથની મારી રાજ—એરાળ)

પ્રભુમું પદકજ તોરા નાથ, પ્રભુમું પદકજ તોરા.

તું તો ભવજલ પાર ઉતારે નાથ પ્રભુમું પદકજ તોરા, ૧

ધ્યાન ધરું નિત્ય તોરું હૃદયે, જાપ જપું હું તોરા;
 અપાર કૃપા જલનિધિ સ્વામી, હિંસક પણ ઉદ્ધરીયા નાથ. ૨
 સુરનર-કિન્નર-વાસુદેવા, પ્રભુમે અંજલી જોડી;
 એવા ઉત્તમ વીર પ્રભુમતાં, ભાગે ભવભય બ્રાન્તિ નાથ. ૨
 હૈન વતસલ હીનબંધુ. દયાનિધિ, સહજાનંદ સ્વરૂપી-
 દ્વિઠ્ઠરજોડી અર્જુન કરે શિશુ, અમને શરણુ એક તોરું નાથ. ૪
 (B. C. D.)

શ્રી જીન સ્તવન.

(અમે જઈશું, અમે જઈશું, હવે અમે જઈશું રાજ રંસભીના
 તમે આવજો—એરાગ)
 મોએ તારો, મોએ તારો, હવે મોએ તારો નાથ, જગતાજી!
 મોએ તારજો—મોએ તારજો.
 પ્રભુ કૃપા મુજપર લાવજો, શરણાગતને ઉદ્ધારજો,
 મોએ તારજો.—મોએ તારો. ૧
 અવશુભ નિજ સેવકના બાણી, માફી કરજો કૃપા આણી,
 આંહ્યબ્રહ્મીને નિજ કિંકરને પાર ઉતારજો, મોએ તારજો,
 મોએ તારો. ૨
 (B. C. D.)

શ્રી જીન સ્તુતિનો ગરબો.

(સખી સહુ ચાલોરે, કુલડાધી ભરીએ કુલ છાબ-એ રાગ)
ભવિ સહુ ચાલોરે, સુમનથી સ્તવીએ શ્રી જીનરાજ;
ભાવોદ્દાસથી અર્ચન કરીએ, મોહાદિક સુભટગણ હરીએ;
શીઘ્ર ભવસાગરે તરીએ ભવિં ૧

સાખી:—ધ્યાન અહુર્નિશ ચિત્ત ધરે, અધમોચનતા કાજ;
સાંસારિક બંધન ત્યજી, મેલવે શિવપદ રાજ;
સ્થિરચિતે ભાવપૂર્ણ કરીશું.
કર્મો નિકંદીશું, ભવથી ડરીશું.
અક્ષય માલ વરીશું. ભવિ સૌ ચાલોરે. ૨

“સદ્ ગુણી ભગિનીઓને શયલવત રક્ષાથે ધારણ કરવા
યોગ્ય આભૂષણો વિષે ગરબો.”

(સખી સહુ ચાલોરે કુલડાધી ભરીએ કુલ છાબ-એ રાગ)
સખી સહુ પાલોરે શીયલ અતી સુખકાર
મોહકારક દેહભૂષણ ત્યજવા,
શીલ આભૂષણ સુંદીર સજવા;
પતિ વિષ્ણુ અન્ય ન ભજવા સખી.—૨

સાખી:—શીલ રત્ન અનુપમ રીતે, રક્ષો કરી શુદ્ધ ચિત્ત;
 શ્વસુર કુલ દીપાવીને, વર્તો નિજ કુલ રીત.
 ટેકની ટીલડી લલાટે કરીએ,
 લજ્જા કાજલ દ્રગ પર ભરીએ.

નાક વનય વાળી ધરીએ સખી.—૨

સાખી:—ગોષ્ઠી પર નર સાથની, વળે ધરી સુવિવેક;
 બ્રાહ્મદિક સતીઓ તણા, વાંચો ચરિત્ર અનેક;
 કેડે કુલીનતા કુચી સજવી,
 દાન ચુડી કરપર શુભ છજવી,
 શીયલ સાડી નિલ ભજવી સખી—૩

સાખી:—પતિવ્રત અલતોશુભ ધરો, શુદ્ધ જીવન શણગાર
 સુચાલ અંઝર ઝમકતા, પહેરો પાદ મોઝાર;
 સલ્ય ટેક સુલસાજીમ ધરીએ,
 ચંદનખાલાજીમ શિવપદ વરીએ.
 જો સતીવ્રત શુદ્ધ ગ્રહીએ. સખી.—૪

સુલસાદિક સતીજીમ વર્તીશું,
 ટેકે કરોશું, ભવધી ડરીશું
 શુભ શિવપદ વરીશું સખી—૫

(૧૬૭૩ના આશો શુદ્ધ ૩ શુક્રવાર.)

સતીનો લાવણ્યમય શૃંગાર.

સદાચે શોભજે ધારી, શિયળ શૃંગાર સુંદરિઓ;
 સફલ કરજે મહદ્ મોદે, મનુજ અવતાર સુંદરિઓ. ૧
 વૃથા છે હેમને હીરા, વૃથા પુખરાજ ને પત્તા;
 અમિત આભૂષણો કરો, શિયળછે સાર સુંદરિઓ. ૨
 સુગન્ધિ સેન્ટમાં શાની, અતરમાં છે નહીં એવી;
 શિયળકેરી સુગન્ધિતો, અચળ રહેનાર સુંદરિઓ. ૩
 જગતમાં મોહિની મંત્રો, શિયળથી છે નહી મોટા;
 વિનાયતને દિયે અર્પી, પતિ જ્યાં પ્યાર સુંદરિઓ. ૪
 બનાવેલી સહુ શોભા, ક્ષણિકછે એ ખરું માનો;
 શિયળનો શોભતો હિરો, હૃદયપર હાર સુંદરિઓ. ૫
 જીવિતભર દેવિયો જેવી, બને દુનિયા મહિં દાઢી;
 શિયળછે અન્તને વખતે, સ્વરગ દાતાર સુંદરિઓ. ૬
 શિયળના દેવની સેવા, કરો જો સ્નેહ ધારીને;
 નથી નથુરામ દેવોની, પંછી દરકાર સુંદરિઓ. ૭
 (કવિ નથુરામ સુંદરજી.)

(સતીઓના નામે મોટા સુનિઓ નમે.—એરાગ)
 સતીઓના સાચા ભૂષણ શ્રવણ કરોને સજની શાશ્વી;
 કુલીન રીતિને સમજી સદાએ, શમ-દમ સાધન સજીએ;

કોધ-કુબોધ વિરોધને ત્યાગી, પતિ પ્રભુચરણે નમીએ સતી.-૧
 વિનય વિવેક ચિંતામણી સાથે, નિતી મૌકિતકમાળ ગ્રહીએ;
 નેક ટેકની યુગલ કરોમાં, સૌભાગ્ય ચૂકી ધરીએ સતી.-૨
 શીયળ અંબર શ્રેષ્ઠ સર્વથી, સદાચાર સંપત્તિ સાધે;
 અર્થ વિનશ્વરભૂષણ સર્વે; ચિત્ત થકી સહુ ત્યાગે સતી.-૩

(G. D. T.)

પૂજ્યપાદ પંચાસજી શ્રી આનંદસાગરજી.

મહારાજના સ્વશિષ્ય સમુદાય તથા અન્ય મુનિવરો
 સાથે સુરતમાં પ્રવેશોત્સવ સમયે ગવાયેલ સ્વાગત સૂચક
 શ્રી રત્નસાગરજી જૈન વિદ્યાશાળાના બોર્ડરોનો
 હર્ષોદ્ગાર.

(રાગધનાશ્રી.)

આનંદ ઉર ન માય, અમ મન આનંદ ઉર ન માય, •
 સાગર આનંદ કેરો નિરખી, અંતર વિકસિત થાય. અમ૦ ૧
 પંચ મહાવ્રત ધરવા ધીસ, પાળવા મન વચ કાય. અમ૦ ૨
 દેશોદેશ વિહાર કરીને, દેતા બોધ સદાય. અમ૦ ૩
 સૂર્યપુરના આજ સુભાગ્યે, સંઘ કૃતારથ થાય. અમ૦ ૪
 આપો વાચના, આગમ કેરી, સકળસાધુસમુદાય. અમ૦ ૫

સાગરરત્નશાળાના શિશુઓ, અમ ઉર પહોં લલચાય. અમ૦ ૬
 દેશના વિદ્યાદાનની આપો, અમથી તત્ત્વ મુણાય. અમ૦ ૭
 વિનિતિઅમારી આનન્ન સુણીને, કરશે આભારીસદાય. અમ૦ ૮
 (B. C. D.)

શ્રી વીરજન સ્તુતિ.

(રાગ—કલ્યાણ તાલ ચતુશ્રજતિ એકતાલ માત્રા ૪)

વંદો પદ ત્રિશલા નંદના, જ્ઞાની મહા ગંભીરના વંદો.
 સર્વ પુરંદર સેવિત સુંદર, ધર્મ દુરંધર ધીરના વંદો. ૧
 તીર્થપતિ તીર્થંકર શંકર; સ્વામી શ્રાદ્ધસમૂહના વંદો. ૨
 વિશ્વવિનાયક જે શિવદાયક, દાતા સમકિત તીરના વંદો. ૩
 નાથ નિરંજન ભવભય ભંજન, તાજ ઉજ્જમના શિરના વંદો. ૪

પ્રભુ પ્રાર્થના રૂપ મંગલાચરણ.

(રાગ)—

પ્રિયતમ પ્રભુ નમીએ આમને, જપીએ પાવન તુમ જપને પ્રિય૦ ૧
 જ્ઞાન દીપક હૃદયે પ્રગટાવી, પૂર્ણ પ્રજ્ઞજો પાપને પ્રિયતમ૦ ૨
 બળ સાગર રંગરંગ બળરેડો, નસ નસ ઘોનીતિ છાપને પ્રિયતમ૦ ૩

અમ, અંતર દમતા કુવિચારો, પાત્ર થજો તુમ શાપને
 પ્રિયતમ૦ ૪
 આપ વદન શશી અહુવા મથતાં, માંજો અમ મન આપને
 પ્રિયતમ૦ ૫
 પોતાના ગણી પાજો અમને, એજ અરજ માઆપને
 પ્રિયતમ૦ ૬
 ૧ ઈંદ્ર ૨ શ્રાવક ૩ દીવો ૪ સાંકરો ૫ મનરૂપદર્પણને

વિદ્યા-લક્ષ્મીના મનારંજક સુંદીર સંવાદ.

પૂર્ણઃ પ્રભેવ કમલોન્નતિકૃત્પ્રહૃષ્ટ,
 સચ્ચક્રદક્ સપદિ હન્તિતમાં પ્રસન્ના;
 જાડયં યદંહિયુગલી વિમલીકૃતાશા,
 સા ભારતી સૃજતુ કુંદનિમા રતીર્મે ॥ ૧ ॥
 (વિજયપ્રશસ્તિકાવ્ય)

પ્રાતઃકાલનો મનોહર સમય હોવાને લીધે ઉષાકાન્ત બાપેસો
 જણાતો હતો. મંદ મંદ પવન લહરીને લીધે ભોગી દંપતીઓએ
 હજી સુધી પણ પોતાની શય્યાનો ત્યાગ કરેલો જણાતો ન હતો.
 આકાશ મંડલમાં તારાઓ ચારે બાજુ ચક્રતા દેખાતા હતાં. ધનિકો-

ના ગૃહના દીપકોએ પણ હજી પોતાની પ્રકાશજનિતકાંતિ મૂર્છા-
પણે ઊડી ન હતી. પ્રાતઃસંધ્યા કાંઈ કાંઈ ખીલતી દેખાતી હતી.
પક્ષીયો પોતપોતાના માલામાંથી બહાર નીકળી ભારતી દેવિને
પોતાની કલરવ માંગલિક ધ્વનિથી શુભાશિષ અર્પી રહ્યા હતા. દેવ-
મંદિરોમાં ભક્તજનો ઘંટાનાદથી આત્માર્થી જનોને પ્રમાદથી બચવાની
ચેતવણી આપી રહ્યા હતા. પનિયારીઓ પોતાની બહાલી સહચરીઓ
સાથે પાણી ભરવા જતા પગમાં મધુરને ઝણઝણાટ ધ્વની ઉત્પાદક
આંઝરના ઝણકાર શબ્દોથી બલભલા યોગીઓના ચિત્તને પણ હરણુ કરતી
હતી. સારથીઓ અશ્વરથોને ધીમે ધીમે ચલાવી રહ્યા હતા. આવા
સમયે નિસ નિયમ પ્રમાણે નિદ્રાનો લાગ કરી મુખાદિકતું પ્રક્ષાલન
કરી સુંદીર વસ્ત્રો ધારણુ કરી અમે બન્ને મિત્રો શારીરિક બલ
વિકાસ કરવાના કારણે વ્યાયામ અર્થે તેમજ આરોગ્યતા માટે હવા
ખાવા જતા એક રાજમાર્ગ પસાર કરતા લિનલિન વિષયો પર
મનોરંજક વાર્તાલાપ ચલાવતા આંગલ ચાલતા હતા, સાં રસ્તાને
સાફ કરનારાઓ માર્ગસંમાર્જન કરી રહ્યા હતા. તેથી હિડતી રજકણોથી
બચવાને માટે અમે બન્ને મિત્રો એક બાજુ ખસી ગયા.
તેવામાં નજીકના રમણીય દેખાવવાતા એક બંગલામાં એક યુવાન
ગૃહસ્થ પોતાના કુટુંબીજનો સાથે અનેક પ્રકારના વિલાસમાં મગ્ન
ચર્મ રહેા હતા. પણ તે દેખાવથી ને વાણીથી તદ્દન મૂર્ખ ને
અવિવેકી જણાતો હતો તેની આવી સ્થિતિ જોઈ મને એકદમ
આશ્ચય લાગ્યું ને દિહમૂઠ બની ગયો તેવામાં મારા નેત્ર નજીક-
ના સામાન્ય ગૃહમાં એક યુવાન મનુષ્ય દેખવામાં સુંદર, વિવેકી ને
અમૃત સમાન વચનોચ્ચાર કરતો દેખાતો હતો તેના પર પડ્યા

તે યુવાનની આર્થિક સ્થિતિ સામાન્ય હતી પણ તેની આબુજાબુ અનેક પુસ્તકોરૂપી ધનરાશિ દર્શક થતો હતો તે નિરંતર વિવિધવિધા મેલવવામાં સદ્ગુણોપાર્જનમાંજ લીધે દેખાતો હતો કે જેથી તેની સાથે વાતચિત કરનારને પણ અતીવ આનંદ ઉદભવે . આવા પ્રકારની હર્ષજનક તથા શોકજનક સ્થિતિનું અવલોકન કરી મને સંપૂર્ણ આશ્ચર્ય લાગ્યું તેમજ અનંતકરણમાં એકદમ ઉડો નિશ્વાસ નાંખ્યે આદર્ય મારી દ્રષ્ટિ સમક્ષ અનેકશઃ ખડું થયું. તેથી મારા મિત્ર સાથે આ વિષય સંબંધમાં અનેક પ્રકારે વાદવિવાદ થયો અને અન્તે અમો બન્ને મિત્રોએ વિદ્યા-લક્ષ્મી સંબંધી ની પ્રમાણેનો સંવાદ ચલાવ્યા બાદ તેજ વિષયપર વિચાર કરતાં કરતાં પોતપોતાના ઘર તરફ ગયા.

વિદ્યાપ્રિય-અનેક પ્રકારની વિદ્યાઓ મેલવી જેઓ પોતાની બુદ્ધિનો વિકાસ કરી ઉચ્ચ દરજ્જાની કોટીમાં ગણાય છે. તે મનુષ્યોને નિરંતર વિદ્યાનો અપૂર્વ-આલ્હાદકારી આસ્વાદ ચિત્તમાં રમણ થયા કરે છે. સર્વવિદ્યાવાલા પુરૂષો સર્વત્ર વિજયી તથા પૂજનીક બને છે, તેમજ સર્વસ્થલે આતિથ્યસત્કારાદિ ઘણુંજ સાઈ માન પામે છે. જેણે બિલકુલ કેળવણીનો મિષ્ટ સ્વાદ ચાખ્યો નથી તેમજ જેઓ કેવલ કાળા અક્ષરને કુટી મારનાર હોય છે તે મૂખ-અભણ જનો કોઈ પણ સ્થલે સન્માન મેલવતા નથી પાતો લોકોમાં તેઓની મહત્વતા કે પ્રતિષ્ઠા ગણવામાં આવતી નથી તથા અન્યજનોને તેઓનું ચરિત્ર કિંચિન્માત્ર આદરણીય થતું નથી. માટે દુનીયામાં સર્વ કરતાં વિદ્યાતાનુ સુશિક્ષિત મનુષ્યોની ગણતરી અત્યપદ ભોગવે છે અને તેથીજ હું લક્ષ્મી કરતાં અધીકણું. કહું છે કે

‘સ્વદેશે પૂજ્યતે રાજા, વિદ્વાન્ સર્વત્ર પૂજ્યતે’ રાજા માત્ર પોતાના તાબાનો જેટલો મુલક હોય તેટલામાંજ માન મેલવે છે પણ સારી વિદ્યા જાણનાર પુરુષ ગમેતે સ્થલે જાય તે જ્યાં દેકાણે પ્રશંસનીય અને અતીવ સર્વજન પ્રિયકર થાય છે.

લક્ષ્મીપ્રિય—હે વિદ્યાપ્રિય સુહૃદ્વર?—તેં જે આવા અહંકારી વ્યતો કહ્યા તે ખરેખર અવિચારી તેમજ સાહસ ભરેલા છે. કોઈ પણ વિષય પર મત બાંધતાં લંબાણુ દ્રષ્ટિથી દરેક મનુષ્યોએ વિચાર કર્યાં સિવાય પોતાનો અભિપ્રાય એકદમ દર્શાવેલો નહિ જોઈએ. નીતિશાસ્ત્રકારોએ પણ કહ્યું છે કે:—

સહસા વિદધીત ન ક્રિયા, મવિવેકઃ પરમાપદાં પદમ્ ।
 વૃણુતે હિ વિમુશ્યકારિણં, ગુણલુઘ્વાઃ સ્વયમેવ સમ્પદઃ ॥

સાર—કોઈ પણ કામ એકદમ નહિં કરવું જોઈએ. કારણ કે વિવેક વિનાનું કામ અસંત સંકટનું કારણ થઈ પડે છે. વિચાર પૂર્વક કામ કરનારાઓને સંપત્તિઓ સ્વયમેવ આવીને વરમાલારો પણ કરે છે અને એ ગુણના આશક બને છે. માટે વિદ્યાપ્રિય બન્ધુ? જે તું વિશાલ દ્રષ્ટિથી વિચાર કરશે તો જણાશે કે તારાથી કોઈ પણ ઇચ્છિત કામ સિદ્ધ થતું નથી. કારણ કે વિદ્યા મેળવેલ પુરુષો મારા માટે નિર્ધન અવસ્થામાં દેશે. દેશભ્રમણ કરે છે તેમજ લક્ષ્મીપતિ ધનવંતો પાસે આવી ચાકરની જેમ બની ધનની પ્રાર્થના કરે છે ને પોતાની શક્તિ મુજબ નોકરી કરી પૈસા મેલવી પોતાનું ગુજરાન ચલાવે છે તો હવે ત્યારે સ્વીકારવું જ

પડશે કે હું તારા કરતાં અધિકપદ ભોગવું છું કે કેમ ? તે જવાબ આપ નહિં તો મારી શ્રેષ્ઠતાનો સ્વીકાર કર.

વિદ્યાપ્રિય—ખરેખર લક્ષ્મીપ્રિય ભાઈ ? આ વચનો હું તો એમ માનું છું કે તમારા મુખમાંથી નિકળતા નથી. પરંતુ દૈવદોષથી તમે મોહમદીરામાં મસ્ત થયેલ પુરુષની માફક બૂલથાપથીજ આવા વચનો બોલ્યા છો. નહિં તો જે વિદ્યાથી દરેક પ્રાણીઓ ૧ હેય (છાંડવા યોગ્ય શું છે ? તે) ૨ જ્ઞેય (જાણવા યોગ્ય શું છે ? તે) વસ્તુનું જ્ઞાન થાય છે તે સરસ્વતી દેવીની અન્નગણના કરવી તે કેટલી બધી મૂર્ખાઈની વાત કહેવાય. આમાં તમારો કાંઈ પણ દોષ નથી પણ દોષમાત્ર દૈવનોજ છે ને તે દૈવના આપને લીધેજ તમે તમારી આવા બૂલભર્યા મત બાંધવામાં તે વિષય પ્રતિની અજ્ઞેયતાજ સૂચવો છો. આપણી ભાષામાં એક સાદી કહેવત છે કે “ખાખરાની ખીસકોલી સાકરનો સ્વાદ શું જાણે ?” આ વાતને તમેજે પણ તાજજ કરી બતાવી છે ઠીક છે કે જેને જે દિશાનું જ્ઞાન હોય તેનું ગમન હંમેશાં તેજ દિશામાં થાય છે. તેઓને જ્ઞાના કરતાં અન્ય સારો માર્ગ છે કે નહિં તેની ખજર પણ હોતી નથી. તેથી તેણે જે માર્ગ પકડેલો હોય તેનેજ પોતાના મનથી સારો ગણે છે. નહિંતર જેના પ્રતાપથી જેની સહાયથી આપણે સર્વ પ્રાણીઓ એટલે (દેવ-મનુષ્ય-નારકી-તિર્યચ એ ચાર ગતિની અંદર અધિક ગણાઈ નરો (મનુષ્યો) કહેવાઈએ છીએ નરો એટલે કે નૃણંતિ નિશ્ચિન્વન્તિ વસ્તુતત્ત્વમિતિ નરાઃ મનુષ્યાઃ અર્થાત્ સરસ્વતીનાં જલથી પદાર્થના તરવેનો આ સારો છે, આ નકારો છે

એમ નિર્ણય કરી શકીએ છીએ તેથીજ આપણે નરો કે મનુષ્યો—
કહેવાઈએ છીએ) તેવા પરમ પૂજ્ય સરસ્વતી દેવીની સહાય-
આપણે જો ન લીધી હોત તો ખરેખર આપણે પણ પશુ પક્ષીની-
માફક તિર્યચની પંક્તિમાંજ ગણાત માટેજ કરીને લક્ષ્મી કરતાં
સરસ્વતીના ઉપાસકો હજાર ગણે દરજ્જે શ્રેષ્ઠતા ભોગવનારા છે.
એમ તમારે માન્યા વિના છુટકો નથી

લક્ષ્મીપ્રિય—સરસ્વતી ઉપાસક મિત્રવર! મહારા કરતાં
તારી આધિકતા બતાવવા તે જ અથાગ પરિશ્રમ ઉઠાવ્યો છે તેનો
ઉપકાર માનતા મહારે જણાવવું જોઈએ કે તારી ઉપાસના કરના-
રાઓ વર્તમાન જમાનામાં સ્થલે સ્થલે બીજા માગીને પોતાની
જાંદગી સંપૂર્ણ કરે છે અને મોટા મહદ્ધિક પુરુષો પાસે દીન
વદને-કર્ણુલ દ્રષ્ટિએ આવી મોટા મોટા કવિતા-સ્તુતિઓ-શ્લોકો
વિગેરે તેઓના ગુણગાન તરીકે રચી તેઓને રીઝતી-સંતોષી ધનની
યાચના કરતા નજરે પડે છે. એમ યાચના કરતાં પોતાના પોષણ
યોગ્ય કાંઈક ધન મેલવે તો પણ તેથી સંતોષ ન પામતા આધકા-
ધિક સેવા ચાકરી કરી સતત પરિશ્રમ ઉઠાવી રાત-દિવસ મારા
માટે મન્યા રહે છે માટે વિદ્યા ભણેલાઓની કોડીની પણ કિંમત નથી
ઉઠતા તેઓને પૈસાદારના ચંરણ કમલમાં દડવત પ્રણામ કરવા પડે છે.
જો લક્ષ્મીનો સદુપયોગ સારા માગે થાય તો અપૂર્વ લાભ મેલવાય
માટે દુનીયામાં મારી ઉત્તમતા અને મહત્વતા સર્વજનો એકે
અવાજે સ્વીકારે છે.....

લક્ષ્મીના વિલાસોમાં પૈસાદાર લોકો કેવી મોજ-મગ્ન માનનાર
તેમજ સુખ ભોગવનાર હોય છે જ્યારે વિદ્યાના ઉપાસકોની સ્થિતિ

દિનપરદિન કંગાલના જેવીજ દેખવામાં આવે છે. વધા બહુજ ગુણુવાન પુરુષો પણ ધનિકની પાસે ખુશામત કરી અનેક પ્રકારની ઉપમાઓ તેમજ વિરોધો તથા છત્રપ્રબંધ, હારપ્રબંધ આદિ પ્રબંધો રચીને તેના ગુણોનું વર્ણન કરી તેની કૃપા મેલવે છે. જો કાંઈક ધનવાનની દ્રષ્ટિ સારી થાય તો મનમાં પોતે આનન્દ માને નહિતો ખેદ ધારણ કરે છે કહ્યું છે કે:—

દૃશાં પ્રાન્તૈઃ કાન્તૈઃ કલયતિ મુદં કોપકલિતૈ,
રમીભિઃ સ્થિન્નઃ સ્યાદ્ધનધનનિધીનામપિ ગુણી ।
ઉપાયૈઃ સ્તુત્યાદૈઃ કથમપિ સ રોષાનપનયે,
દહો મોહસ્યેયં ભવભવનૈવૈષમ્યઘટના ॥ ૧ ॥

સારાંશ—ગુણુવાન વિદ્વાન પુરુષ પણ ધનના બંડાર ૩૫ ધનવાનની દ્રષ્ટિને જો પ્રસન્ન જુએ તો હર્ષિત થાય છે અને ક્રોધ સહિત જુએ તો ખેદ પામે છે તેમજ સ્તુતિ આદિ ઉપાયો થી ક્રોધ પણ પ્રકારે તેનો ક્રોધ દૂર કરે છે અહો ? આ સંસારમાં મોહ રાજની રચના કેવી વિષમ છે ?

સરસ્વતી ઉપાસક—પ્રિયભાઈ લક્ષ્મીઉપાસક !—લક્ષ્મીવાલાઓને સરસ્વતીના ઉપાસકો પગે પડતા નથી પણ વિદ્વાન અગાડી પૈસાદાર લોકો તેઓના ચમત્કારી વિદ્યાગુણથી લોહસુખની માફક આકર્ષાઈ યથાર્થ સત્કાર કરવા પૂર્વક લડુ બની જાય છે. જ્યો સંપૂર્ણ ભાષાની વિદ્યા મેલવી વિદ્વાન વક્તા બન્યા છે તથા લોકો સુમધુ સાવજનિક હિતકર મહાન કાર્યો કરી જનપ્રીતિ

સારી રીતે સંપાદન કરેલી છે તેઓને શ્રીમન્તો પાસે સેવક તરીકે રહેવું પડતું નથી પણ શ્રીમન્તો તેઓના દાસ બની રહે છે તેને માટે તમારી સમક્ષ નિરંતર અવગતિ થતું એક તાજું જ જવલંત દ્રશ્ય સંભવશે તો તમને જણાશે કે પૈસાવાલાઓ વિઘ્નાવાલા પાત્રે કાંઈ પણ હિસાબમાં તથા આપણા હિંદુસ્થાન દેશના હીરા સમાન, સૌરાષ્ટ્ર દેશની દીપ્તમંત કીર્તિ ટકાવી રાખનાર તથા અડગ નિશ્ચયી, આફ્રિકામાં સત્યાગ્રહની ન્યાય નીતિસર લડત ચલાવી હિંદુસ્થાનના લોકોને હક્ક પાછો મેલવી અપાવનાર સત્યાગ્રહી કૃર્મવીર મહાત્મા મોહનદાસ કરમચંદ ગાંધી એરિસ્ટર એટલે કે જેઓએ ઈંગ્લીશ, નૈતિક, ધાર્મિક, વ્યાવહારિક, આદિ અનેક પ્રકારની વિઘ્નો પ્રાપ્ત કરી પોતાનું નીતિમય જીવન સર્વસ્વ દેશ સેવામાંજ અર્પણ કર્યું છે તેઓને નયો ધનની પરવા, નથી કુટુંબની પરવા કે નયો ધનવાનોની પરવા, માત્ર તેઓ 'બોલી બતાવવા કરતાં કરી બતાવવું' એજ શ્રેષ્ઠ છે એ વાક્યાનુસાર કર્તવ્ય પરાયણ થઈ દેશસેવાનું મહાન સૂત્ર શિખી બીજાઓને શિખવે છે તેમજ તેઓનું પવિત્ર ચારિત્ર્ય મય અને નીતિમય જીવન દેશના જનસમૂહને આદર્શભૂમિ યાય છે. તેઓ પોતે એરિસ્ટર જેવો ઉચ્ચ હોદ્દો ધરાવનાર હોવા છતાં પણ સાદાઈ એટલી બધી છે કે દરેક કામ પોતાના હાથેજ કરે છે આ સિવાય ધાર્મિક દ્રષ્ટિએ તપાસીએ તો જૈન તત્ત્વોના સંપૂર્ણ જ્ઞાતા, આગમોદ્ધારક પૂજ્યપાદ પન્નાસજી શ્રીમાન આનંદસાગરજી મહારાજ કે જેઓની અપૂર્વ વિદ્વત્તાની આખી જૈન કોમ તો શું પણ જનેતર કોમ પણ એકે અવાજે પ્રશંસા કરે છે. આ સર્વ તેઓશ્રીનું અગાધ બુદ્ધિશલ તથા અખુટ જ્ઞાનશક્તિનેજ પ્રભાવ

છે. જ્ઞાનના અવર્ણનીય-અદર્શનીય સુખ આગલ આ તમારા લક્ષ્મીના વૈભવવિલાસોતુ ક્ષણભંજર અને વર્ણનીય સુખ કોડી કિંમતનું નથી. તેમજ લક્ષ્મીમાં એક અસ્થિરતાનો મોટો દોષ છે. તેથીજ લોકો તેને ચપલા કહે છે. એક કવિએ કહ્યું છે કે:—

‘ અવ્યવસ્થિતચિત્તાનાં, પ્રસાદોડપિ મયઙ્કર: ’

અસ્થિર ચિત્તવાલા પ્રાણીઓપર મહેરબાની કરવી તે પણ ભય ઉપજવનાર છે. તેનામાં આ પ્રમાણે ચપલતા દોષ હોવાથી યોગી મહાત્મા પુરુષો તેનાથી નિરંતર ઉદાસીન વૃત્તિ ધારણ કરી દૂર રહે છે અને કહે છે કે:—

વિદ્યુત્ લક્ષ્મી પ્રમુતા પતંગ, આયુષ્ય તેતો જલના તરંગ ।

પુરંદરી ચાપ અનંગ રંગ, શું રાચીજ ત્યાં ક્ષણનો પ્રસંગ ॥

સારાંશ એ છે કે વિજલીના ચમકારાની પેઠે લક્ષ્મી એક ક્ષણમાં વિનાશ પામવાની છે, પ્રમુતા (અશ્વર્થ-ઠંકુરાઈ) પતંગના રંગ જેવી છે, આયુષ્ય પાણીના મોખ જેવું છે યૌવન કાચખીના રંગ જેવું છે તો આ ક્ષણભંજર પદાર્થમાં સ્નેહ ધારણ કરી શું રાખ્યા માખ્યા રહેવા જેવું છે ? અર્થાત્ કાંઈજ નથી જોડાના પવિત્ર ચરણકમલોથી આ પૃથ્વી પવિત્ર ગણાય છે તેવા વિદ્વાન નર વરોએ લક્ષ્મીને તિરસ્કાર પાત્ર ગણી છે તો હવે તમારે અમારે પણ સ્વીકારવોજ પડશે કે લક્ષ્મી કરતાં, સરસ્વતી સહસ્રધા શ્રેયસ્કર છે.

લક્ષ્મીપ્રિય—તમેએ કહેલ સર્વ બિના મેં અંશેઅર ધ્યાન દઈ સાંભલી છે. પણ વિદ્યાવાક્ષ માણસને લક્ષ્મીવાંચાની સહાય

વિના ચાલતું જ નથી. કારણ કે દુનીયામાં પણ જે લક્ષ્મીવાલા હોય છે તે મોટા પુરુષ ગણાય છે. ગમે તેટલી બી. એ. એસ. એલ. બી કે મોટી સોલીસીટર કે એરીસ્ટરની ડીગ્રી મેલવી હોય તથાપિ નોકરી માટે શેડીયાઓને સાતવાર હંમેશા સલામ કરવી પડે છે. અમારે પૈસાવાલાને તો પૈસાથી દરેક કામ થાય છે “જરૂર ચાહે સો કરે” પૈસાથીજ માડી, ઘોડા, વાડી, બંગલાની મોજ મજા માણી શકાય છે તેમજ પૈસાથીજ ખાનપાન, ગાનતાન, ને એશઆરામમાં. ઉદ્યારતની ખર્ચર વિના નિશ્ચિંત પણે દિવસો સુખ પૂર્વક પસાર થાય છે, પુત્રપુત્ર્યાદિ સંતતીના લગ્ન કરી, મોટા લલકાદાર વરઘોડા કાઢી, ન્યાત જમાડી સંસારના દરેક લઢાવાઓ લઈ શકાય છે અને જીવનનું ખરેખરું સાર્થક પણ એજ છે.

વિદ્યોપ્રિય—ઉપરોક્ત સુખ જે તમોએ બતાવ્યું તે સર્વ પૌદ્ગલિક સુખ અને લાલ્સુભંગુર છે તે સુખ કાંઈ નિરંતર ટકતું નથી અથવા તેથી આત્મિક આનંદ કે જે સદા સ્થાયી છે તે પણ ઉદ્ભવતો નથી. તમારા મોઢેજ તમે ન્યાય કર્યો કે લક્ષ્મીથી ગર્વ, આલસ, એજાનતા વિગેરે દુર્ગુણોનો પ્રવેશ થાય છે મોજમજા કે એશઆરામ એ તો સ્વાર્થસાધના છે તેનાથી પરનું કલ્યાણ કાંઈ થતું નથી. ખરો પૈસાદાર તો સ્વાર્થ કહેવાય કે પોતાની લક્ષ્મીનો સદુપયોગ પરોપકાર, દયા, દેશ હિતાર્થે કે સારા ધાર્મિક મર્જમાં ગર્વ રહિત પણે કરે. કહ્યું છે કે:—

દેશ હિતમાં ચિત્ત પરોવી, આપે સારું ઉત્તેજન,
ગર્વ વિનાનું મન છે જેનું, ધન્ય ધન્ય તેને ધન્ય ધન્ય;

પુણ્ય સાથે આવ્યાનું સમજી, દામની નહિં રાખે દરકાર;

નાણું ચંચળ મનમાં સમજે, ધન દિસે તેનો અવતાર;

દરેક પ્રકારની વિદ્યા મેલવવાથી અભણ માણસને પણ ચમત્કાર ઉપજી બેઠક ખુશાલી ઉદભવે છે. પાણીમાં શું પદાર્થ છે? વનસ્પતિ શાથી ઉગે છે, ગરમી એ શું ચીજ છે આ સર્વ વિદ્યાના પ્રયોગથી જણાય છે. પ્રાણીશાસ્ત્ર, પદાર્થવિજ્ઞાન, સંગીતશાસ્ત્ર, વૈદકશાસ્ત્ર, ચિત્રકલા, રાજનીતિ પ્રકરણ, કાયદાપ્રકરણ ધર્મશાસ્ત્ર ભાષાશાસ્ત્ર આદિ અનેક શાસ્ત્રો સંસ્વતી દેવીની સહાયથી જાણી શકાય છે. તેમજ જાણવાથી અપૂર્વ આનંદ અનુભવાય છે. લક્ષ્મીનો જે સદુપયોગ થાય તો સારો લાભ મેલવાય છે પણ તે સદુપયોગ શુદ્ધિમત્તા વિના થઈ શકતો નથી અને શુદ્ધિમત્તા પણ સરસ્વતીની સહાયથીજ જન્મ લે છે. વડી જ્ઞાન વિના દેખતા છતાં કેવલ અંધકારજ ભાસે છે કારણ જ્ઞાન એ મનુષ્યોના બે બાજુ લેવાયન ઉપરાંત ત્રીજું આંતરિક નેત્ર છે. તેમજ વળી લક્ષ્મી વડે કદાચ આ જન્મમાંજ મન માનતા વિષયભોગાદિ સુખો કે જે અન્તે વિનાશકારી તેમજ ક્ષણિક છે તે પ્રાપ્ત થાય પણ જ્ઞાનથી તો બેલાવના પાપો ક્ષય થઈ અનંત શાશ્વત મોક્ષ સુખ પણ છેવટે મળે છે જૈન શાસ્ત્રમાં તત્ત્વાર્થ સૂત્રના પ્રથમ અધ્યાયના પહેલા સૂત્રમાં શ્રીમાન ઉમાસ્વામિવાચકજીએ કહ્યું છે કે:—“ સમ્યગ્દર્શનજ્ઞાનચારિત્રાણિ મોક્ષમાર્ગઃ.” ૧ સમ્યગ્ દર્શન ૨ સમ્યગ્ જ્ઞાન ૩ સમ્યગ્ ચારિત્ર એ ત્રણ મોક્ષ સાધનના કારણો છે. વ્હાત્રા? જ્ઞાનનો અપૂર્વ આનંદ મ્હારા જીવથી ઉભરાઈ જાય છે. જે તે કોઈ વસ્તુ હોત તો

તને સાક્ષાત્ બતાવી આપત પણ અદૃશ્ય પદાર્થ હોવાથી લાચાર છું તું જરા વિશાલ દ્રષ્ટિથી વિચાર કરશે તો ત્હને સાક્ષાત્ ખબર પડશે કે લક્ષ્મી કરતાં સરસ્વતીનો સ્વભાવ તદન જુદોજ છે કહ્યું છે કે:—

ન ચૌરહાર્યં ન ચ રાજગ્રાહ્યં, ન આતૃભાગં ન કરોત્તિ મારં ।
વ્યયે કૃતે વર્ધત એવ નિત્યં, વિદ્યાધનં સર્વધનપ્રધાનં ॥

તાત્પર્ય—વિદ્યારૂપી ધનને ચોર ચોરી શકતા નથી, રાજગ્રાહી લઈ શકતું નથી, ભાઈપણુ ભાગ પાડી શકતો નથી, ગમે તેટલું હોય છતાં ભાર પડતો નથી, ખર્ચ કરતાં એટલે કે ખીજીને આપવાથી ઉત્તરો વધારો થાય છે એવા પ્રકારનું વિદ્યા રૂપ ક્ષેત્ર ધન સર્વ ધન કરતાં સર્વોત્તમ ગણાય ત્હેમાં શું આશ્ચર્ય? અર્થાત્ કાંઈ આશ્ચર્ય નથી.

લક્ષ્મીપ્રિય-પ્રિયજન ! આપનું કહેવું અક્ષરશઃ સત્ય છે તેમજ હવે હું પણ યથાર્થ સ્વીકાર કરું છું કે માણસ ગમે તેવો દરિદ્રી હોય પણ સરસ્વતી દેવીનો પ્રસાદ પામી ઉન્નતિના શિખરે પહોંચે છે તેમજ આત્મિક ઉન્નતિ પણ કરી શકે છે તેમજ તેની પાસેના સદ્વિદ્યા શુભોદી લલચાઈ મારે પણ તેની પાસે હાજરી આપવી પડે છે કહ્યું છે કે:—“ગુણાઃ પૂજાસ્થાનં ગુણિપુન ચ લિહ્યં ન ચ વયઃ” ગુણ તેજ પૂજવા લાયક છે પણ ગુણુવાન માણસોમાં જન્મી કે ઉભર નેવમાં આવતી નથી.

વિદ્યાપ્રિયમિત્રવર ! બુદ્ધેઃ ફલમકદાગ્રહઃ એ નીચમાનુસાર તમારે ગમન થયેલ જોઈ મને ઘણો આનંદ ઉપજે છે એવટ નીચે-

દન કરવાનું કે વિદ્યાથી માણસનું મન કસાઈ વીકાર પામે છે તથા બીજી પણ આત્મીકશક્તિઓ બલવાન કરી ઇચ્છિત કામ સાધી શકાય છે. અને અન્તે પરમપદ મોક્ષ સુખ પણ મળે છે માટે નીરંતર અનેક પ્રકારની વિદ્યા મેળવવા કટીબદ્ધ થવું જોઈએ તથા તે દ્વારા અક્ષયસુખની પ્રાપ્તિની અભીલાષા ધારણ કરવી જોઈએ.

છતી શ્રી વિદ્યા-લક્ષ્મીસંવાદ સંપૂર્ણ.

“ શ્રી જીનેશ્વર પ્રભુના નવ અંગે પૂજા કરતા
બોલવાના દુહા.”

(અવિવાહિત કન્યાઓનું ધોરણુ ૧ હું)

જલ ભરી સંપુટપત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત;

રૂપલ ચરણ અંગુઠો, હાયક ભવજલ અંત. ૧

વિવેચન—(જ્યારે રૂપભદ્રેવ પ્રભુને રાજ્યાભિષેક કરવા માટે ઇન્દ્ર મહારાજ પધાર્યા ત્યારે યુગલીઆ કમલપત્રના દડીઆમાં રાજ્યાભિષેક કરવા માટે પાણી લઈ આવ્યા. એવી રીતે તેઓ વિનયવાન જણાવાથી તે નગરીનું નામ તે વખતે ‘વિનીતા’ એવું પાડ્યું. હવે ભગવાનતો સંપૂર્ણ અંગે અલંકારોથી શોભાયમાન છે તેથી યુગલીક પુરૂષોએ વિચાર કર્યો કે આપણે જલનો અભિષેક કયે સ્થલે કરવો? છેવટે પ્રભુના ચરણનો અંગુઠો રૂક્ત જડી આવવાથી તે સ્થલે જલાભિષેક કર્યો) યુગલિક (એક સાથે જોડખંધ જન્મજા પુરૂષોએ) કમલપત્રના દડીયામાં પાણી લઈને પૂજેલો એવો શ્રી રૂપભદ્રેવ

ભગવાનના ચરણકમલનો અંગુઠો સંસાર સમુદ્રનો પાર ઉતારનાર છે માટે તે પૂજવા યોગ્ય છે એવી ભાવના ભાવી ભગવાનના જમણા તથા ડાબા અંગુઠે પૂજા કરવી. ૧

જાનુ બલે કાઉસગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ વિદેશ;

ખડાં ખડાં કેવલ લહું, પૂજો જાનુ નરેશ. ૨

અર્થ:—જે ઘુંટણના જોરથી શ્રી ભગવાન કાઉસગ ધ્યાનમાં રહ્યા તથા જેના બલથી દેશ-પરદેશમાં વિહાર કર્યો અને જેનાથી ઉભાં થકાં કેવલજ્ઞાન મેલવ્યું તે શ્રી રૂપભદ્રેય મહારાજ (નરેશ)ના દીવ્યજ્ઞાની પૂજા કરો. કેમકે તે સદ્ગત્તાં કાર્ય જાનુના બલ સિવાય થઈ શકતાં નથી (અર્થવા હેનરેશ (રાજાઓ)! તેજાનુ તમે પૂજો)ર

લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરસી દાન;

કરકાંડે પ્રભુ પૂજના, પૂજો ભવી બહુમાન. ૩

અર્થ:—પાંચમા શ્રી બ્રહ્મદેવલોકના અગ્રભાગને વિષે રહેલા લોકાંતિક દેવતાના વચનથી જે હાથના કાંડાએ અખિલ જગતમાં વરસીદાનનો વરસાદ વરસાવ્યો તે કાંડાની હે ભવ્ય પ્રાણીઓ! તમે ધણા શુદ્ધ ભાવથી અર્ચા કરો. પ્રભુને દીક્ષાનો અવસર થયેથી લોકાંતિક દેવો આવીને ત્રિનતી કરે છે જે હે પ્રભુ! આપને હવે દીક્ષા અવસર સમીપ હોવાથી યાત્રકવર્ગને દાનની કૃપા કરો તે ઉપરથી ભગવાન એક વરસ દિવસ સુધી દાનની વૃષ્ટિ કરે છે. શંકા-અત્રે કોઈ એવી આશંકા કરે કે “લોકાંતિક” એટલે તો લોકને છેડે રહેલા દેવ એવો અર્થ થવો જોઈએ અને બ્રહ્મ દેવલોક તો

લોકને અંતે નથી તેનું કેમ? સમાધાન—આ સ્થલે “લોક” શબ્દે કરીને “સંસાર” એવો અર્થ થાય છે એટલે “લોકાંતિક” નો અર્થ સંસારના અંતે રહેલા, એકલવી. ચરમત્રવી (કેમકે) એક લવ કરી મોક્ષે જવાવાલા છે) લેવો. ૩

માન ગયું હોય અંશથી, દેખીત વીર્યઅનંત;
ભુજખલે લવજલ તર્યા, પૂજે ખંધ મહંત. ૪

અર્થ—માનને રહેવાનું ઠેકાણું જે બંને ખભા છે એવા જેના બંને ખભામાંથી પોતાની અનંત શક્તિ જોઈને સંધ્યું અહં-પદ વિરામ્યુ છે (નાશ પામ્યું છે) તથા જે હસ્તખલે કરીને સંસાર સમુદ્ર તરી ઉતર્યા છે એવા જે ભગવાનના બંને ખભા તેની તમે પૂજા કરો. ૪

સિદ્ધ શિલા ગુણુ ઉજલી, લોકાંતે ભગવંત;

વસીયા તેણે કારણુ ભવી, શિર શિખા પૂજંત. ૫

અર્થ—ચૈદ્ર રાજલોકના અગ્રભાગપર રહેલી એવી સ્ફટિક સ્તનમય શ્વેતવર્ણી સિદ્ધશિલા (સિદ્ધના જીવેને રહેવાનું સ્થાન) તે ઉપર ભગવાન બિરાજમાન થયા તે કારણથી હે પ્રાણીઓ! તેમના મસ્તકનો અગ્રભાગ (શીખા) પૂજવા યોગ્ય છે. ૫

તીર્થંકર પદ પુણ્યથી, તિહુઆણુ જન સેવંત;

ત્રિભુવન તિલક સમા પ્રભુ, ભાલ તિલક જયવંત. ૬

અર્થ—જે પુણ્યના પ્રભાવે શ્રી તીર્થંકરની ઉચ્ચ પદવી નિપાજન કરી છે તેથી ત્રણ જગતના લોકને સેવવા યોગ્ય છે તથા

પણ જીવન (સ્વર્ગ મૃત્યુ, પાતાલ) ને દ્વીપાવવાને તિલક સમાન છે. તેમના કપાલે (લલાટ ભાગે) બિલક જયવંતુ વર્તો. ૬

સોલ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠ વિવર વતુંલ;

મધુર ધ્વનિ સુરનર સુણે, તિણે ગલે તિલક અમુલ. ૭

અર્થ—શ્રી મહાવીર પ્રભુએ સોલ પહોર સુધી અસ્ખલિત રીતે દેશના દીધી એવો જે કંઠ તેના ગોલ છિદ્રમાંથી અર્થાત્ મુખમાંથી જે અતિ પ્રિય વાણીને દેવ તથા મનુષ્ય વિગેરે સાંભળે છે તે વાણી જે ગલામાંથી નિકલે છે તે ગલાને અમૂલ્ય એવું તિલક કરો. ૭

હૃદય કમલ ઉપશમ બલે, બાહ્યા રાગને રોષ;

હિમ દહે વનખંડને, હૃદયતિલક સંતોષ. ૮

અર્થ—હૃદયકમલમાં રહેલા સમભાવના પ્રતાપથી જેમણે રાગ તથા દ્વેષને ભસ્મીભૂત કરી નાંખ્યા છે (અત્રે કોઈ શંકા કરેકે આન્ત એવા શીતલ બાવથી રાગ-દ્વેષ શી રીતે બલી શકે ? કેમ કે શીતલ વસ્તુનો બાલવાનો સ્વભાવ નથી પણ તેથી હિલટો શાન્તિ-કરણુ ગુણ છે. તેને ઉત્તર આપવાને કહે છે કે જેમ હિમ (ગરક) જો કે અતિ શીતલ છે છતાં વનના સમૂહને બાલી નાખવા સમર્થ થાય છે તેમ તથા કોઈ ઉપશમથીજ વિરામે છે તેવીજ રીતે ભગવાને પણ ઉપશમગુણથી રાગ-દ્વેષ ખપાવ્યા છે માટે જે હૃદયના ઉપશમબલથી રાગદ્વેષનો નાશકર્યો છે તે હૃદયે સંતોષ પૂર્વક તિલક કરો. ૮

રત્નત્રયી ગુણ ઉજલી, સકલ સુગુણ વિશ્રામ;
નાભિ કમલની પુજના, કરતાં અવિચલ ધામ. ૯

અર્થ—જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર રૂપી જે ત્રણ રત્નો ગુણે
કરીને ઉજવલ છે તથા જેને વિષે સધલા ઉત્તમ ગુણોએ હમેશને
મટે આરામ લીધો છે (વાસ કીધો છે) તે રત્નત્રયીને રહેવાનું
સ્થાન જે નાભિકમલ તેની પૂજા કરતાં કદી પણ ચલાયમાન નહિ
ચાય એવું સ્થાન (મોક્ષ) તે પ્રત્યે પામે. ૯

ઉપદેશક નવતત્ત્વના, તેણે નવ અંગ છણુંદ
પૂજે બહુવિધ રાગશું, કહે શુભ વીર મુણિંદ. ૧૦

અર્થ:—ઉપર દરેક અંગની પૂજના કારણે દર્શાવવા પૂર્વક
વર્ણન કર્યું હવે નવે અંગને આશ્રયી કહે છે કે શ્રી જીનેશ્વર
ભગવાન છવાદિક નવતત્ત્વના પ્રતિબોધ પમાડનાર હોવાથી તે જીનેંદ્ર
ભગવાનના નવે અંગે ઘણી ઘણી જાતના રાગે કરી (વિધવિધ
પ્રકારે કરી) અર્ચા કરે એવું આ દશ દુહાના રચનાર શ્રી વીર-
વિજયજી મહારાજ કહેછે. ૧૦.

હિતશિક્ષા છત્રીશી.

(અવિવાહિત કન્યાઓના બીજા ધોરણ માટે)

(સાંભળ રે તું સનજની મારી—એ દેશી અથવા સારં સારં રે સુરત ચહેર
એ રાહ)

સાંભળજો સનજન નરનારી, હેત શિખામણુ સારીજ;
રીસ કરે દેતાં શીખામણુ, ભાગ્યદશા પરવારી મુણુજો સનજનોરે.

લોકવિરહ નિવારણ સુણજે સજ્જનોરે. જગત વડો બ્યવહાર-સુ. ૧

મૂરખ બાળક જાયક વ્યસની, કારને વળી નારજ;

જો સંસારે સદા સુખ વંછો, ચોરની સંગતિ વારો. સુ. ૨
વેશ્યા સાથે વણજ ન કરીએ, નીચશું નેહ ન ધરીએજ;

ખાંપણ આવે ધરધન જાવે, જીવિતને પરિહરીએ. સુ. ૩

કામ વિના પરધર નવિ જઈએ, આજે ગાળ ન દીજેજ;

બળીઆ સાથે બાથ ન ભરીએ, કુટુંબ કલહ નવ કીજે, સુ. ૪

દુશ્મનશું પરનારી સાથે, તજીએ વાત એકાંતેજ;

માતા બહેન મારગ જતાં, વાત ન કરીએ રાતે. સુ. ૫

રાજા રમણી ધરનો સોની, વિશ્વાસે નવિ રહીએજ;

માત-પિતા-શુર વિષુ બીજને, ગુણની વાત ન કહીએ. સુ. ૬

અણુબણ્યા શું ગામ ન જઈએ, આડતજે નવિ વસીએજ;

હાથી ઘોડા ગાડી જતાં, દુર્જનથી દૂર ખસીએ. સુ. ૭

રમત કરતાં રીસ ન કરીએ, ભય મારગ નવિ જઈએજ.

એ જણ વાત કરે જિહાં છાની, તિહાં ઉભા નવિ રહીએ. સુ. ૮

હુંકારા વિષુ વાત ન કરીએ, ઈચ્છા વિષુ નવિ જમીએજ;

ધન-વિદ્યાનો મદ પરિહરિયે, નમતા સાથે નમીએ. સુ. ૯

મૂરખ જોગી રાજા પડિત, હાંસિ કરી નવિ હસીએજ;

હાથી-વાધ-સરપ-નર વહતાં, દેખીને દૂર ખસીએ. સુ. ૧૦

૧ ચાયક—હાખારી ૨ કાર—કોળીની એક જાત. ચોર. ૩ નાર જાતનું

ગ્રાણી તે બહુ હુમ્મુ હોય છે. ૪ ખોટ, દોષ. ૫ તહોમત આપ્યે અમર

ખોટી આજ કલ ૬ છાનીવાત.

કુવા કાંઠે હાંસિ ન કરીએ, કેફ કરી નવિ ભમીએછ;
વરો ન કરીએ ધર વેચીને, જુગટડે નવિ રમીએ. સુ. ૧૧
બણતાં ગણતાં આળસ તજીએ, લખતાં વાત ન કરીએછ;

પરહસ્તે પરદેશ દુકાને, આપણું નામ ન ધરીએ. સુ. ૧૨
નામું માંડો આળસ છંડી, દેવાદાર ન ચમીએછ;
કષ્ટ-ભયાન્કિ સ્થાનક વર્જી, દેશાવર જમ રહીએ. સુ. ૧૩
ધનવંતો ને વેશભસિનતા, પગચું પગ ધસી ધોવેછ;

નાપિત ધર જમ શીય મુંઠાવે, પાણીમાં મુખ જોવે. સુ. ૧૪
નાવણુ ધોવણુ સુંદર ન કરે. ખેડો તરણાં તોડેછ;

જીંએ ચિત્રાંમણુ નાગો સુએ, તેહને લક્ષ્મી છોડે સુ. ૧૫
માતા ચરણે શિશ નમાવી, બાપને કરીએ સલામોછ;
દેવ ગુરને વિધિએ વાંદીએ, કરો સંસારનું કામો. સુ. ૧૬

એ હાથે માથું નવિ ખણીએ, કાન નવિ ખોતરીએછ;
ઉભા કેડે હાથ ન દીજે, સામે પૂરે નવિ તરીએ સુણજો. ૧૭
તેલ તમાકુ દૂરે તજીએ, અણુગલ જળ નવિ પીજેછ;
કુળવંતી સતીને કિષ્કામણુ, હવે નર ભેગી દીજે સુણજો. ૧૮

સસરો સાસુ જઠ જઠાણી, નણુદી વિનય મ મૂકોછ;
શાણુપણે શેરી સંચરતાં, ચતુરા ચાલી મ ચૂકો સુ. ૧૯
નીચ સાહેલી સંગ ન કીજે, પરમંદિર નવિ ભમીએછ;
રાત્રીપડે ધર બહાર ન જમીએ, સહુને જમાડી જમીએ સુ. ૨૦

૭ પારકે હાથે ૮ હાલમ ૯ ભોં હપર ૧૦ ચિત્ર કરવાં તે

ધોળણુ માલણુ ને કુંભારણુ, જોગણુ સંગ ન કરીએજી;
સહેજે કોઈક આજ ચડાવે, એવડું શેને કરીએ ? સુણજો ૨૧
નિજ ભરતાર ગયો દેશાવર, તવ શણુગાર ન ધરીએજી;

જમવા નાતી વચ્ચે નવિ જઈએ, દુરજન દેખી કરીએ સુ. ૨૨

પરસેરી ગરબો ગાવાને, ^{૧૨} મેજે ^{૧૩} ખેજે ન જઈએજી;

નાવણુ ધોવણુ નદી કીનારે, જાતાં નિરલજ ચઈએ. સુ. ૨૩

ઉપડતે પગે ચાલી ચાલીજે, હુતર સહુ શીખીજેજી;

સ્નાન સુવચ્ચે રસોઈ કરીને, દાન સુપાત્રે દીજે. સુણજો. ૨૪

શોક તણાં લઘુ બાળક દેખી, મ ધરો ખેદ હિયામાંજી;

એહની સુખ શીતળ આશીશે, પુત્ર તણાં ફળ પામે સુણજો. ૨૫

બાર વરસ બાળક સુરપડિમા, એ જે સરિખાં કહીએજી;

લકિત કર્યે સુખલીલા પામે, ખેદ કર્યે દુઃખ લહીએ. સુણજો. ૨૬

નરનારી બેહુને ચિખામણુ, સુખ લવરી નવિ હસીએજી;

નાત સગાનાં ધર છંડીને, એકલડાં નવિ વસીએ સુણજો. ૨૭

અણુજણુયે શત્રુવંતિ પાત્રે, પેટ અછરણુ વેળાજી;

આકાશે ભોજન નવિ કરીએ, જે જણુ બેશી બેળા સુણજો. ૨૮

વમન કરીને ચિતા ઝાળે, નબ્બજે આસન બેસીજી;

૧૧ જ્ઞાતિ (પતિ બદ્ધાર ગયા હોય ત્યારે) ૧૨ મેળામાં ૧૩ ખેલ
: ગમતમાં ૧૪ દેવની પ્રતિમા. ૧૫ ખુલ્લું માથે કાપરા વિનાનું જેવી રીતે
અઆશીએ ૧૬ કલંદી ૧૭ એહની આજ અગ્નિ બળતી હોય તે વખતે
૧૮ તુટી નથ તેવા

૧૯ વિદિશ દક્ષિણ દિશ અધારે, બોટયું પશુએ પેસી સુણુને. ૨૯
 અતિશે ઉનું ખાઈ ખાટું, શાકે ધણું નવિ ખાવુંછ;
 મૌનપણે ઉઠીંગણું વર્ણ, જમવાં પેલાં નહાવું સુણુને. ૩૦
 ધાન વખાણી વખોડી ન ખાવું, તડકે ખેશી ન જમવુંછ;
 માંદા પાસે રાત તજીને, નરણાં પાણી ન પીવું સુણુને. ૩૧
 કંદમૂળ અલક્ષને બોલો, વાસી વિદલ તે વરનેછ;
 જુલું તજે પરનિંદાહિંસા, જો વળી નરભવ સરજે સુણુને. ૩૨
 મત પચ્ચખાણુ ધરી ગુરુ હાથે, તીરથયાત્રા કરીએછ;
 પુણ્ય ઉદય જો મોટો પ્રગટે, તો સંધવીપદ ધરીએ સુણુને. ૩૩
 મારગમાં મન મોકળું રાખી, બહુવિધ સંધ જમાડોછ;
 સુરલોકે સુખ સંધનાં પામે, પણ નહિં એવો દહાડો સુણુને. ૩૪
 તીરથ તારણુ શિવમુખ કારણુ, સિદ્ધાયળ ગિરનારછ;
 પ્રભુભક્તિ ગુણુએણે ભવજલ, તરીએ એક અવતારે, સુ. ૩૫
 લૌકિક લોકોત્તર હિતશિક્ષા, છત્રીક્ષી એ બોલીછ;
 પંડિત શ્રી શુભ વીરવિનય મુખ, વાણી મોહનવેલી સુણુને ૩૬

૧૯ ખરાબ દિશાકે જે દક્ષિણ દિશા કહેવાય છે. ૨૦ અઢેળવાનું છોડીને
 ૨૧ સંધ જત્રાએ લઇનય તે સંધવી અને તેનું પદ એટલે પદવી ૨૨ ઉદાર
 ૨૩ એટલે જે સંધલઈ જવાનો દહાડો એટલે અવસર-શક્તિ ન હોય તે
 ૨૪ જ્યાં અનેક તથા છે તે તીથ ૨૫ ગુણની શ્રેણીથી એટલે
 ગુણસ્થાનની નિસરણીથી ૨૬ બ્યવહારિક-સાંસારિક ૨૭ પારમાર્થિક સંસાર-
 રિક કરતાં ચડીઆતી.

ચાર કથાયની સંજાઓ.

(૧) કોષ.

(કન્યાઓ તથા સ્ત્રીઓ માટેનું ધોરણ ૧૬)

કડવાં ફળ છે કોષનાં, જ્ઞાની એમ બોલે;

રીસ તણો રસ જાણીએ, હલાહલ તોલે—કડવાં. ૧.

કોધેકોડ પૂરવ તણું, સંજમ ફલ જાય;

કોષ સહિત તપ જે કરે, તે તો લેખે ન થાય—કડવાં. ૨.

સાધુ ધણો તપિયો હતો, ધરતો મન વૈરાગ;

શિષ્યના કોષ ચકી થયો, ચંડ કોશીઓ નાગ—કડવાં. ૩.

આગ ઉઠે જે ધર ચકી, તે પહેલું ધર બાલે;

જલનો જોગ જો નવિ મલે, તો પાસેનું પરજાલે—કડવાં. ૪.

કોષ તણી ગતિ એહવી, કહે કેવલ નાણી;

હાથ કરે જે હેતની, જાળવજો એમ જાણી—કડવાં. ૫.

ઉદયરત્ન કહે કોષને, કાઢજો ગલે સાહી;

કાયા કરજો નિર્મલી, ઉપશમરસ નાહી—કડવાં. ૬.

(૨) માન.

(પહેરે પોપટ રાજા રામના—એ પ્રલાતીમાં ગવાશે)

રે જીવ માન ન કીજીએ, માને વિનય ન આવે;

વિનય વિના વિદ્યા નહીં, તો કિમ સમકિત પાવે ? રે જીવ ? ૧

૧ બાળે ૨ પકડી ૩ સમતારસ

સમકિત વિણ ચારિત્ર નહિ, ચારિત્ર વિણ નહિ મુક્તિ;
 મુક્તિનાં મુખ છે શાશ્વતાં, તે કેમ લલિયે ભુક્તિ. રે જીવ ? ૨
 વિનય વડો સંસારમાં, ગુણમાં અધિકારી;
 માને ગુણ નયે ગલી, પ્રાણી જો જો વિચારી રે જીવ ? ૩
 માન કર્યું જો રાવણે, તે તો રામે માર્યો;
 દુર્યોધન ગર્વે કરી, અંતે સવિ તે હાર્યો. રે જીવ ? ૪
 સૂકાં લાકડાં સારીખો, દુઃખદાયી એ ખોટો;
 ઉદયરત્ન કહે માનને, દેખે તમે દેશવટો. રે જીવ ? ૫

(૩) માયા.

સમકિતનું મૂલ જાણીએજ, સલ વચન સાક્ષાત; સાચામાં
 સમકિત વસેજ, માયામાં મિથ્યાત્વરે પ્રાણી ! મકરીશ માયા લગાર ૧
 મુખ મીઠો ભુટો મનેજ, દૂડ કપટનો કોટ; જીભે તો
 ‘જીજી’ કરેજ, ચિત્ત માંહે તાકે ચોટરે પ્રાણી ? ૨ આપ ગરજે
 આથો પડેજ, પણ ન ધરે વિશ્વાસ; મનશું રાખે આંતરેજ,
 એ માયાનો પાસરે પ્રાણી ? ૩ જેહશું બાધે પ્રીતડીજ, તેહશું
 રહે પ્રતિકૂલ; મેલ ન છડે મન તણેજ, એ માયાનું મૂલ રે.
 પ્રાણી ? ૪ તપ કીધો માયા કરીજ, મિત્ર શું રાખ્યો રે ભેદ; મહી
 જીનેશ્વર જાણજેજ, તો પામ્યા અવેદરે. પ્રાણી ! ૫ ઉદયરત્ન
 કહે સાંભજોજ, મેલો માયાની છુદ્ધ; મુક્તિપુરી જાવા તણેજ, એ
 -મારગ છે શુદ્ધરે પ્રાણી ! ૬

૪ સૂકાં લાકડાં જેમ વળતા નથી તેમ

(૪) લોભ.

- તુમે લક્ષણ જોજો લોભનારે, લોભે જન પામે ક્ષોભનારે;
 લોભે ડાહ્યા મન ડાહ્યા કરેરે, લોભે દુર્ધૃટ પથે સંચરેરે. તુમે. ૧
 તજો લોભ તેહનાં લઉં ભામણારે, વળી પાયે નખી ને કરું ખામણારે;
 લોભે અરજદા ન રહે દેહનીરે, તુમે સંગત મેલો તેહનીરે. તુમે. ૨
 લોભે ધર મેલી રણમાં મરેરે, લોભે ઉંચ તે નીચું આચરેરે;
 લોભે પ્રાપ્તભણી પગલાં ભરેરે, લોભે અકારજ કરતાં ન ઓસરેરે. તુમે. ૩
 લોભે મન ન રહે નિર્મલુરે, લોભે સગપણ નાસે વેગલુરે;
 લોભે ન રહે પ્રીતિને પાવકુરે, લોભે ધન મૂલે બહુ એકકુરે. તુમે. ૪
 લોભે પુત્ર પ્રત્યે પિતા હણેરે, લોભે હત્યા પાતક નવિ ગણેરે;
 તેતો દામ તણે લોભે કરીરે, ઉપર મણિધર થાયે મરીરે. તુમે. ૫
 જોતાં લોભનો થોભ દિસે નહીરે, એવું સત્ત સિદ્ધાંતે કહ્યું સહીરે;
 લોભે ચઢી સુભૂમ નામે જુઓરે, તેતો સમુદ્રમાંહે કુળી મુવોરે. તુ. ૬
 એમ બણીને લોભને છંડજોરે, એક ધર્મશું મમતા મંડજોરે;
 કવિ ઉદયરત્ન બાપે મુદારે, વંદુ લોભ તજો તેહને સદારે. તુ. ૭

૧ ભયંકર ૨ આવાશણી ૩ દોષને ખમાડુ ૪ શરમ ૫ નહિ કરવા
 સાધક ૬ પ્રતિષ્ઠા.

(જીનેશ્વર પ્રભુ પાસે લઈ જવાની ભાવ સામગ્રી.)

ગહુલી-રાગધોળ.

(ત્રાંખાકુંડી તે નગર સોદામણું-એ દેશા)

બેની ! સંચરતારે સંસારમારે, બેની સહ ગુરુ ધર્મ સંજોગ.

બેની ! સંદેહથી જીન શાસનનીરે, બેની પૂરવ પુણ્ય સંજોગ વ. ૧

બેની ! શમ સંતોષ સાડી બનીરે, બેની નવ બ્રહ્મ નવરંગ ઘાટ વ.

બેની ! તપજપ ચોખા ઉજળારે, બેની સત્યવ્રત વિનય સુપાટવ. ૨

બેની ! સમીકત સોવન ચાંળમારે, બેની કનક કચોલે ચંગ વ.

બેની ! સંવર કરે શુભ સાધિયોરે, બેની આણ્ણાતિલક અભંગવ. ૩

બેની ! સમિતિ-શુપ્તિ શ્રીફળ ધરોરે, બેની અનુભવ કુંકુમ ઘોલવ.

બેની ! નવતત્ત્વ હૃદયે ધરો રે, બેની ચરચો ચંદન રંગરોલવ. ૪

બેની ! ભવજળ જેહમાં બેઢીયેરે, બેની વેક વધાવો શાલવ.

બેની ! વીર કહે જીન શાસનેરે, બેની રહેતાં મંગલમાલ. વ. ૫

અર્થ—હે બેન ! આ સંસારમાં ચાલતા-વ્યવહાર કરતાં ગુરુ અને ધર્મનો સંજોગ સાથે રાખવાનો છે માટે ગુરુસ્તુતિ કરી ગુરુને વધાવો. (ગુરુ એજ શુદ્ધ ધર્મમાર્ગ દેખાડનાર છે) હે બેન ! જીનશાસનમાં સમ્યક્ પ્રકારે શ્રદ્ધા રાખવી એ પૂર્વનાં પુણ્ય સંજોગને લઈને થાય છે ?

જિન પ્રભુ પાસે જવાને બેની ? સમતા—સંતોષરૂપી સાડી પહેરવાની છે અને તે સાડીમાં બ્રહ્મચર્યની નવવાડ રૂપી નવરંગ પૂરવાના છે. સાર પછી તપ, જપ રૂપી શુદ્ધ ચોખા લઈ સત્યવ્રત અને વિનય રૂપી સુંદીર પાટ મુકી તેનાપર સમીકત રૂપી સોનાના

યાળમાં સોનાના સુંદર કચોલાથી સંવર (કમરું રોકાવું) રૂપી
 શુભ સાથીઓ કરવાનો છે, અને કપાળમાં જિનાગા રૂપી અખંડિત
 તિલક કરવાનું છે. ૨-૩ પ્રભુપાસે સમિતિ અને ગુપ્તિ રૂપી શ્રીફળ
 ધરીને પછી અનુભવ રૂપી કંકુ હે બેની? તમે ઘોળો અને જીવ
 અજીવ વિગેરે નવતત્ત્વ હૈયામાં ધારીને આનંદ પૂર્વક ચંદનને ચર્ચો
 (ધસો) ૪ હે બેની? જોહથી સંસારરૂપ પાણીને તરીને પાર ઉત-
 રીએ તેવીરીતે વિવેક રૂપી ચોખ્ખાથી પ્રભુને વધાવો. શ્રી વીર-
 વિજયજી મહારાજ કહે છે કે આ પ્રમાણે શ્રી જૈન શાસનમાં રહે-
 વાથી મંગલમાળા પહેરી શકીએ છીએ.

શિયળ ચૂનડી.

હાંજ શીયલ સુરંગી ચૂનડી.

હાંજ સમકિત પાળો કપાસનો, હાંજ પેંજણ પાપ અદાર;
 હાંજ સૂત્ર બલુરે સિદ્ધાંતનું, હાંજ ટાળો આઠ પ્રકાર. હાંજ શિં ૧
 હાંજ ત્રણ ગુપ્તિ તાણે તાણો, હાંજ નલીય ભરી નવવાડ.
 હાંજ વાણે વાણેરે વિવેકનો, હાંજ ખેમા ખુંડીય ખાય. હાંજ શિં ૨
 હાંજ મૂળવિતરગુણુ ધુધરા, હાંજ છેડા વજોને ચાર;
 હાંજ ચારિત્ર ચંદો વચ્ચે ધરે, હાંજ હંસક મોર ચક્રાર. હાંજ શિં ૩
 હાંજ અજંબ મિરાજે ચૂનડી, હાંજ કહો સખી કેટલું મૂલ્ય?
 હાંજ લાખે પ્રણ લાખે ત્રહિં, હાંજ એહ નહિં સમતોલ; હાંજ શિં ૪
 હાંજ પહેલી ચોઢી શ્રી મેમજ, હાંજ ખીજરાજીલ નેટ;
 હાંજ ત્રીજી ગજસુકુમાલજ, હાંજ ચોથી સુદર્શન શેઠ. હાંજ શિ. ૫

હાંજી પાંચમી જાણુ સ્વામીએ, હાંજી છઠી ધનો અણુગાર;
 હાંજી સાતમી મેઘ મુનીસર, હાંજી આઠમી એવંતી કુમારહાંજી શિ. ૬
 હાંજી સીતા કુંતા દ્રૌપદી, હાંજી દમયંતી ચંદનમાલ;
 હાંજી અંજનાને પદમાવતી, હાંજી શીયળવતી અતિસાર હાંજી શિ. ૭
 હાંજી અજન્મ બિરાજેરે ચૂનડી, હાંજી સાધુનો શણુગાર;
 હાંજી મેઘમુનીસર એમ બણે, હાંજી શીયલ પાલો નરનાર હાંજી શિ. ૮

અર્થ:—શીયલ રૂપી સારા રંગવાળી ચુંદડી છે. જે કપાસથી તે ચુંદડી બની છે તે સમક્ષિ છે અને તે પાળવા યોગ્ય છે. પીંજણ કરવું તે અઢાર પ્રકારના પાપસ્થાન છે. જે દોરાથી તે ચુંદડી વણાય છે. તે સિદ્ધાંત (સૂત્ર) રૂપી દોરો છે અને તે વણવા માટે આઠ પ્રકારના પ્રમાદ ટાળવા જોઈએ. ૧

તે ચુંદડીમાં તાણો તે ત્રણ યુક્તિ જાણવી અને નળી તે બ્રહ્મચર્યની નવવાડ છે. વાણો તે વિવેક રૂપી છે અને જે ખાઈમાં ખુંટી કરેલી હોય છે તે ક્ષમા રૂપી ખાઈ છે. ૨

ચુંદડીની આસપાસ પાંચ મૂલગુણુ અને સાત ઉત્તરગુણુ રૂપ ધુધરા છે. તેમજ મૈત્રી આદિ ચારભાવનારૂપી ચાર છેડા વણો. તે છેડા વચ્ચે ચારિત્ર રૂપી ચંદ્રમા ધરો અને સમક્ષિતી રૂપી હંસ, મોર અને ચક્રોર રૂપી છે કે જે ચારિત્ર રૂપ ચંદ્રમાને આહે છે. ૩

આવી ચુંદડી ઘણી અજ્ઞાન રીતે શોભે છે આતું મૂલ્ય હે સખી! કહો કે કેટલું છે? લાખો ધનથી પણ આ મહે તેમ નથી કારણુ કે તેની સમાન બીજી કોઈ ચુંદડીજ નથી. ૪

આ સુંદડી પહેલી શ્રી નેમનાથ ભગવાને ઝોઢી, બીજી ખરે-ખર રાજમતીએ ઝોઢી, ત્રીજી ગજસુકુમાલે અને ચોથી સુદર્શન-શેઠે ઝોઢી, પાંચમી જંજુસ્વામીએ, છઠ્ઠી ધત્તા અણુગાર-મુનિએ સાતમી મેઘમુનીશ્વરે, આઠમી એવંતીકુમારે, તેમજ સીતા, કુંતા, દ્રૌપદી, દમયંતી, ચંદનબાલા, અંજનાસુંદરી, પદ્મમાવતી, અને શીયળવંતીએ સરસરીતે ઝોઢી (અર્થાત્ શીયળ ખરોખર પાણ્યું). ૫-૭આવા પ્રકારની સુંદડી અદ્ભૂત રીતે દીપે છે તેમજ સાધુના શણુગાર રૂપે છે. મેઘમુનીશ્વર કવિ એમ કહે છે કે નરને નાર સવે શિયળ પાજો. ૮

(ધોરણુ ૩ જી) સમ્યક્ત્વ રત્ન વિના સર્વ ક્રિયાનિષ્ફલ.

(રાગ—વેલાવલ)

જખલગે સમકિત રત્નકુંપાયા નહિં પ્રાણી, તખલગે નિજગુણુ નવિવધે તરવિણુ જિમ પાણી. જ. તપ સંયમ કિરિયા કરો, ચિત્ત રાખો ઠામ; દર્શન વિણુ નિષ્ફલ હોએ, જિમવ્યોમે ચિત્રામ. જ. ૨ સમકિત વિરાહિત જીવને, શિવસુખ હોએ કેમ? વિણુહેતેં કાર્ય નૃ નીપજે, મુદ્ધ વિણુ ઘટજેમ જ. ૩ પરંપરા કારણુ મોક્ષકો, એ છે સમકિત મૂલ; શ્રેણિક પ્રમુખ તણી પરેં, હોય સિદ્ધિ અનુકુલ. જ. ૪ ચારે અનંતાનુંગધીઆ, ત્રિક દર્શન-મોહ; જ્ઞાન કહે જે ક્ષય કરે, વંદુ તેહ જીતકોહ. જ. ૫

ભાવમંદિર.

સમકિત દ્વાર ગભારે પેશતાજી, પાપ પડલ ગયાં દૂરરે;
માતા મરદેવીનો લાડલોજી, દીકાં આનંદ પૂરરે સમકિત ૧

આયુવર્જિત સાત કર્મનીજી, સાગર કોડાકોડા હીનરે;
 સ્થિતિ પ્રથમ કરજી કરીજી, વીર્ય અપૂર્વ મોગરહીનરે સં ૨
 ભુંગળ બાંગી આઘ કપાયનીજી, મિથ્યા મોહની સાંકળ સાથરે;
 બાર ઉઘાડ્યાં શમ સંવેગનાજી, દીઠા શ્રીઅનુભવ ભવિષ્યનાથરે. સં ૩
 તોરજી બાંધ્યાં જીવદયા તણાંજી, સાથીઓ પૂર્યો શ્વદા રૂપરે;
 ધુપેઘટા પ્રભુ ગુણ અનુમોહનાજી, દીપ મંગળ આઠ અનૂપરે. સં ૪
 સંવર પાણીએ અંગ પખાળીયાજી, કેશર ચંદન ઉત્તમ ધ્યાનરે;
 આત્મરૂચિ મૃગમદ મદમહેજી, પંચાચાર કુસુમ પ્રધાનરે. સં ૫
 ભાવે પૂજેરે પાવન આતમાજી, પૂજે પરમેશ્વર પરમ પવિત્રરે;
 કારણયોગે કારણ નીપજેજી, ક્ષમા વિજય જિન આગમરીતરે સં ૬

• બોધિબીજ વિના બધી ક્રિયા ગદ્દામજુરી છે.
 (રાગ-ધન્યાશ્રી)

દોડતાં દોડતાં પંથ કપાય તો, જીઓ ઘાંચી ઘર ઉંટ;
 દિન સાગમે દોડતાં હિંડે, યાકી જાવે તુટ હો સમજી
 જ્ઞાન નયન નિજ ખોલો. હો સમજી. ૧
 કર્ણેણી પાર ઉતરણી કહીને, જગતે જૂઠું સમજાવે;
 જ્ઞાન રહિત જેમ રાત અંધારી, પરમારથ કેમ પાવે? હો સમજી. ૨
 સાઠસહસ્ર વર્ષનો તાપસ, બાળ તપસ્વી કહીયો;
 દેવપણામાં જ્ઞાન જે પામ્યો, તો ભવ એકજ રહીયો હો સમજી. ૩
 જ્ઞાન સહિત જે ક્રિયા કરે તે, હોય કલ્યાણને કાળે;
 એકાંત જ્ઞાન તણો આરાધક, નિજ ગુણમાં નિત રાજે હો સમજી. ૪

સૂત્ર રહસ્યને સમજી શાણા, કરો ક્રિયા ભલે સાચી;
મોધિખીજ વિનં ગદ્દા મળૂરીમાં, મત રહેજો કોઈ રાચી હો સમજી. ૫
બેદાભાવ છે જ્ઞાન દર્શનમાં, પ્રથમ દર્શન પછી જ્ઞાન;
વિનય સહિત શ્રી સદ્ગુરુસેવી, પામો પદ નિર્વાણ હો સમજી ૬

શ્રી મહાવીર પ્રભુનું સ્તવન.

સાધક દશા સાધ્ય કરી સિદ્ધતા અપાવો.

(કડવાની દેશી)

તારહોતાર પ્રભુ ? મુજ સેવક બણી, જગતમાં એટલો મુજશ લીજો;
દાસ અવગુણુ ભર્યો જાણી પોતાતણો, દયાનિધિ ! દીનપર દયાકીજો તા. ૧
રાગદ્વેષે ભર્યો મોહ વૈરી નડ્યો, લોકની રીતમાં ધણુંયે રાતો;
કોધવશ ધમધમ્યો શુદ્ધ ગુણુ નવિરમ્યો, ભમ્યો ભવમાંહિહું વિષયમાતો ૨
આદર્યો આચરણુ લોકઉપચારથી, શાસ્ત્ર અબ્યાસ પણ કોઈ નડી;
શુદ્ધ શ્રદ્ધાન નિજ આત્મ અવલંબવિતુ, તેહવો કાર્ય તિણે કોન સીધો. ૩
સ્વામી દર્શન સમોનિમિત લહી નિર્મલો જો ઉપાદાન એ શુચિન યાશે;
દોષકો વસ્તુનો અહવા ઉદ્ધમ તણો, સ્વામીસેવા સહી નિકટલાશે તા. ૪
સ્વામીગુણુ ઓળખી સ્વામીને જો ભજો, દર્શનશુદ્ધતા તેહ પામે;
જ્ઞાન ચારિત્ર તપ વીર્ય ઉદ્ધાસથી, કર્મજીવી વસે મુક્તિ ધામે તા. ૫
જગત વતસલ મહાવીર જીનવર મુણી, ચિત્ત પ્રભુ ચરણુને શરણુ વાસ્યો;
તારજો આપજી ! અિદ્ધનિજ રાખવા, દાસની સેવના રખે જોશોતા. ૬
વિનતિ માનજો શક્તિ એમ, આપજો, ભાવસ્માદ્વાદતા શુદ્ધ ભાસે;
સાધ્યા સાધક દશા સિદ્ધતા અનુભવી, દેવચંદ વિમલ પ્રભુતા પ્રકાશેતા. ૭

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન (નવાણું યાત્રાનું)

જનના નવાણું કરીએ, વિમલ ગિરિ, જનના નવાણું કરીએ.
 કોડી સહસ્ર લવ પાતિક તૂટે, શેત્રુંજ સામોડગ ભરીએ. શે. ૦
 પૂરવ નવાણું વાર વિમલ ગિરિ, રૂપલ જીજ્ઞાસમોસરીએ. શે. ૧
 પુંડરીકપદ્મપીએ હરખે, અધ્યવસાય શુભધરીએ. શે. ૦
 સાત છટ્ટોય અઠમ તપસ્યા, કરી ચઢીએ ગિરિવરીએ. શે. ૨
 પડિક્કમણાં દોય વિધિથું કરીએ, પાપ પડલ પરિહરિએ. શે. ૦
 ભૂમિ સંધારો નારી તણો સંગ, દૂર થકી પરિહરિએ. શે. ૩
 એકલ આહારીને સચિત્ત પરિહારિ, ગુર સાથે પદ અનુસરીએ. શે. ૪
 કલીકાલે એ તીરથ મોટું, પ્રવહણુ જિમ ભરદરીએ. શે. ૫
 ઉત્તમ એ ગિરિવર સેવતા, પદ્મ કહે લવ તરીએ. શે. ૬

શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

નિરૂપાધિક વીતરાગ મૂર્તિ.

(દેહી દેહી નણુંદ હડીલી-એ દેશી અથવા થઇ પ્રેમ વશ પાતળીયા)
 શ્રી પાસજી પ્રગટ પ્રભાવી, તુજ મૂરતિ મુજ મન ભાવીરે,
 મન મોહના જિનરાયા, સુરનર કિન્નર ગુણુ ગાયારે. મન. ૧
 જે દિનથી તુજ મૂરતિ દિડી, તે દિનથી આપદાનીડી;
 મુખ મટકાળું સુપ્રસન્ન, દેખત રીઝે લવી મનરે. મન. ૨
 સમતારસ કેરાં કચોડા, નવણા દોઢે રંગ રોલા;
 હાથે ન ધરે હથિયાર, નહિં જપમંત્રાનો પ્રચારરે. મન. ૩
 ઉત્સંગે ન ધરે રામા, તેહથી ઉપજે સવિકામા;
 ન કરે ગીત હસના ચાળા, એતો પ્રસક્ત નટના આગારે. મન. ૪

આપે ન બળવે વાળં, ન ધરે વસ્ત્ર જીરણ સાળં;
એમ મૂરાત તુજ નિરૂપાધી, વીતરાગ પણે કરી સાધીરે. મન. ૫
કહે માનવિનય ઉવઝાયા, મેં અવલંબ્યા તુજ પાચારે. મન. ૬

પ્રતિક્રમણ સૂત્રોના સંક્ષેપ હેતુઓ.

૧—નવકાર—(પંચપરમેષ્ઠિ નમસ્કાર સૂત્ર) આ સૂત્રમાં ૧ આરહંત ૨ સિદ્ધ ૩ આચાર્ય ૪ ઉપાધ્યાય ૫ સાધુ એ પાંચ પરમેષ્ઠિને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે તેથી સર્વ પાપ તથા સંકટો દૂર થાય છે.

૨—પંચિદ્વિઅ—આમાં આચાર્યના છત્રીશ ગુણો બતાવ્યા છે અને તે ક્રિયા કરતાં સ્થાપનાચાર્ય નહોય ભારે પુરતક કે નવકાર-વાલીની સ્થાપના સ્થાપતી વખતે બોલાય છે.

૩—પંચાંગપ્રણિપાતસૂત્ર—(ખમાસમણ)—આથી બેસા-ચલ, બે હાથ અને લલાટ એ પાંચ અંગથી દેવગુરુને નમસ્કાર કરાય છે.

૪—સુગુરુ મુખસાતા પૃચ્છા (પ્રવચ્છકાર) આથી સુગુરુને મુખસાતા પૂછાય છે.

૫—ધરિયાવહિયં—આ સૂત્રથી રસ્તામાં જતાં આવતાં જીવ વિગેરે પગ નીચે ચંપાવાથી જે દોષ લાગ્યા હોય તે દોષો દૂર કરવામાં આવે છે.

૬—તસ્સઉત્તરી—આ સૂત્રથી ધરિયાવહિયં પડિકક્રમતાં પણુ આકી દોષો રહ્યા હોય તે વિશેષ શુદ્ધ કરાય છે.

૭—અત્રતથ—કાઉસ્સગ્ગાના સોલ આગાર (હુટ)નું વર્ણન છે અર્થાત્ એવા કારણો થયા હોય તો પણ કાઉસ્સગ્ગ ભાંગે નહિ.

૮—નામસ્તવ—(ભોગસ્સ) આ સૂત્રમાં ચોવીશ તીર્થકરોની નામ વાર સ્તુતિ છે. તેથીજ તેનું નામ નામસ્તવ રાખવામાં આવ્યું છે.

૯—કરેભિભતે—આ સામાયિક લેવાનું પચ્ચખાણુ છે. એમાં સામાયિક કરતી વખતે સમભાવમાં રહેવા પૂર્વક સંસારની કાંઈપણ કથાન કરવી તે બતાવ્યું છે. સમ્-આય-સમ્-સમતા અથવા જ્ઞાન, દર્શન, આરિત્ર, તેનો આય-લાભ એટલે કે સમતાનો કે જ્ઞાન, દર્શન, આરિત્રનો લાભ થાય તે સામાયિક.

૧૦—સામાઈઅ વયળુ-તો—આ સામાયિક પારવાનું સૂત્ર છે ને તેમાં સામાયિક કરતી વખતે શ્રાવક સાધુની માફક બે ધડીનું આરિત્ર હોવાથી ગણાય છે તે બતાવવા સાથ વારંવાર સામાયિક કરવું એમ બતાવ્યું છે.

૧૧—જગચિંતામણિ—આ ચૈલવન્દન ગૌતમસ્વામી મહારાજે રચેલ છે ને તેમાં અષ્ટાપદ પર્વત ઉપર રહેલ ચોવીશ તીર્થકરો તથા બીજા પણ તીર્થકરોને તીર્થોને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે.

૧૨—જંકિંચિ—આમાં જે કોઈ નામરૂપે તીર્થ હોય તેને તથા ત્રણ લોકમાં રહેલી પ્રતિમાઓને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે.

૧૩—નમુતથુલું—(શકસ્તવ) આ સૂત્ર ઈંદ્રમહારાજે રચેલું છે તેમાં દ્રવ્યજ્ઞિન તથા ભાવજ્ઞિનને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે.

૧૪—જાવંતિ ચેઈઆઈ—આમાં ત્રણ લોકની પ્રતિમાઓને નમસ્કાર કર્યો છે.

૧૫—જાવંત કેવિ સાધુ—આ સૂત્રમાં ભરત, ઔરવત, તે મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં રહેલાં સાધુ-સાધ્વીઓને નમસ્કાર કરવામાં આવ્યો છે.

૧૬—નમોડહંત—આમાં અરિહંત વિજેરે પાંચ પરમેષ્ઠિઓને નમસ્કાર કર્યો છે. આ સૂત્ર શ્રી સિદ્ધસેનદિવાકરજીએ રચેલ છે તે તે પૂર્વાન્તર્ગત છે.

૧૭—ઉવસગ્ગહરં—આ સૂત્ર, શ્રી ચૈાદપૂર્વચરમદ્રખાધુ સ્વામીજીએ રચેલ છે તે શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું ગુણસ્તુતિરૂપ સ્તવન છે તે સર્વ સંકટોને દૂર કરનાર તથા મહાન્ પ્રભાવિક છે.

૧૮—જયવીયરાય—આમાં પ્રભુ પાસે કેટલીક ઉત્તમ પ્રાર્થના કરેલ છે. તથા નિયાણું (મોક્ષની ઈચ્છા સિવાય કાંઈપણ સંસારના ફળની ઈચ્છા કરવી તે બાધા, આખડી રાખવી તે) નહિ બાંધવું તે દર્શાવ્યું છે.

૧૯—અરિહંત ચેઈઆણું—(ચૈલસ્તવ) આમાં જ્યાં દેવવંદન કરતાં હોય છે તે એક દહેરાની પ્રતિમાઓને વંદન કરવામાં આવેલ છે.

૨૦—કદલાણુકંદં—આ ચોયનીચાર ગાથા છે. પ્રથમ ચોયમાં શ્રીરૂપલદેવ, શાન્તિનાથ, નેમિનાથ, પાર્શ્વનાથ તથા મહાવીર સ્વામીની સ્તુતિ છે. બીજીમાં ચોવીશે તીર્થકરોની, ત્રીજીમાં જ્ઞાનની, ચોથીમાં શ્રુતદેવી સરસ્વતીની સ્તુતિ છે.

૨૧—સંસારદાવા—આમાં શ્રી મહાવીર સ્વામીની સ્તુતિ છે તથા શ્રીમાનહરિભદ્ર સરિશ્વરજીએ રચેલ છે. આમાં એકે જોડાક્ષર નથી.

૨૨—પુખ્ખરવરદી—(શ્રુતસ્તવ) આમાં વિચરતા તીર્થકરો તથા જ્ઞાનની સ્તુતિ છે.

૨૩—સિદ્ધાણુંબુદ્ધાણું (સિદ્ધરતવ)—આમાં પહેલી ગાથામાં સર્વ સિદ્ધ, બીજી તથા ત્રીજી ગાથાથી મહાવીર પ્રભુ, ચોથી ગાથાથી નેમિનાથ, ને પાંચમી ગાથાથી અષ્ટાષ્ટક પર્વતપર બિરાજમાન ચોવીશ તીર્થંકરની સ્તુતિ છે.

૨૪—વેયાવચ્ચગરાણું—આ સૂત્રથી જૈન શાસનની વેયાવચ્ચ કરનાર સમ્યક્ષિ દેવોની આરાધના કરવામાં આવે છે.

૨૫—ઈચ્છામિઠામિ—આથી આખા દિવસમાં લાગેલા પાપને સામાન્ય રીતે બહાર કરી તેની માફી માંગવામાં આવે છે.

૨૬—નાણુંમિ—આ આઠ ગાથામાં જ્ઞાનાદિ પાંચ આચારનાં બેદો બતાવ્યા છે.

૨૭—વાંદણાં (સુગુરવંદન)—આથી સુગુરને વંદન કરી તેમની પ્રત્યે થયેલા દોષોની માફી માંગવામાં આવે છે. આ સૂત્રનું બીજું નામ દ્વાદશાવર્તવંદન કહેવાય છે. વાંદણાં દેતી વખતે ગુરુ સંબંધી તેત્રીશ આશાતના લાગ કરવી જોઈએ.

૨૮—સાતલાખ—આ સૂત્ર ચોરાશી લાખ યોનીવાળા જીવો દ્વણ્યા હોય તે પાપ ફેગટ કરવા માટે કહેવામાં આવે છે.

૨૯—અઠાર પાપસ્થાપક—આમાં પાપ અઠાર પ્રકારે બંધાય છે તેના નામ છે તથા તેવી રીતે લાગેલાં પાપની માફી માંગવામાં આવી છે.

૩૦—સુધસ્સવિ—આમાં લાગેલાં પાપોની ટુંકાણુમાં માફી માંગવામાં આવી છે.

૩૧—વંદિતાસૂત્ર (આવક પ્રતિક્રમણસૂત્ર)—આથી આવકનાં બાર વ્રતમાં લાગેલા અતિચારો (દોષો) ને બહુ દિલગીરી સાથે

વિસ્તારથી જાહેર કરી તેવા દોષો કરી ન થાય તેમ ધમ્મી તે આખત માશી માંગી છે.

૩૨—અખણ્ણકુચ્છો (ક્ષામણ્ણકસૂત્ર)—આથી ગુરુમહારાજ પ્રત્યે આપણાથી જે જે અપરાધ થયા હોય તે જાહેર કરી તેમની પાસે માશી માંગવામાં આવે છે.

૩૩—આયરિયઉવજ્જાચે—આમાં આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, સ્વધર્મીબંધુ, સકળસંબંધ તેમજ સર્વ જીવો ઉપર જે ક્રોધ થયો હોય તથા બીજા કાંઈપણ અપરાધ થયા હોય તેની માશી માંગવામાં આવી છે.

૩૪—નમોઽસ્તુ—આ શ્રી વીરપ્રભુની સ્તુતિ ચૈત્યવન્દનરૂપે છે ને તે સાંજે દેવસી પ્રતિક્રમણમાં બોલાય છે. અને તેમાં સંસ્કૃત ત્રણ શ્લોકો જુદા જુદા રાગના છે.

૩૫—વિશાલલોચન (પ્રાભાતિકવીરસ્તુતિ)—આપણુ શ્રી વીર પ્રભુની સ્તુતિરૂપ ચૈત્યવન્દન છે. તે સવારે રાત્રિપ્રતિક્રમણમાં કહેવાય છે.

૩૬—સુઅદેવયા—આ શ્રુતદેવતાની સ્તુતિ છે. (પુરુષો માટે)

૩૭—જસેખિ-તે—આ ક્ષેત્રદેવીની સ્તુતિ છે.

૩૮—કમલદલ—આ શ્રુતદેવીની સ્તુતિ છે અને તે સ્ત્રીઓ કહે છે.

૩૯—યસ્યાઃક્ષેત્રં—આ ક્ષેત્રદેવતાની સ્તુતિ છે.

૪૦—જ્ઞાનાદિ—આભુવનદેવીની સ્તુતિ છે.

૪૧—અઢ્ઢાઈજજેસુ (મુનિવન્દન સૂત્ર)—આથી અઢીઢીપમાં રહેલા મુનિઓને નમસ્કાર કરવામાં આવે છે.

૪૨—વરકનક—આથી એકમે સીતેર તીર્થ કરોને વંદન કરવામાં આવે છે.

૪૩—લઘુશાન્તિ—શ્રી નાડુલ નગરમાં મરકો દૂર કરવા શ્રીમાન માનદેવસુરિજીએ આ સ્તોત્ર રચ્યું છે. એને ભણુવાથી સાંભળવાથી તથા એનાથી મંત્રેનું પાણી છાંટવાથી સર્વ રોગો દૂર થાય છે તે શાંતિ ફેલાય છે.

૪૪—અઉકકસાય—આ શ્રી પાર્શ્વનાથનું ગુણસ્તુતિ૩૫ એલવંદન છે.

૪૫—ભરહેસર—આમાં સવારમાં નિરંતર પ્રભાતમાં સ્મરણ કરવા લાયક શ્રેષ્ઠ અઘાર્યવાલા પ્રભાવિક પુરુષો તથા પવિત્ર સતી સ્ત્રીઓનાં નામો ગણાવ્યા છે. આ સૂત્ર નિરંતર પ્રભાતમાં ભણવું જોઈએ.

૪૬—મન્હુજીજીજી (આવકદિનકૃલસત્રાય)—આમાં આવકને નિલ કરવાં યોગ્ય છત્રીશ ઉત્તમોત્તમ કર્તવ્યનું વર્ણન કર્યું છે.

૪૭—સકલતીર્થ (તીર્થવંદનાસૂત્ર)—આમાં ત્રણલોકમાં આવેલ શાશ્વતાં તથા અશાશ્વતાં ચૈત્યો તથા તેમાં રહેલી પ્રતિમાઓની સંખ્યા બતાવી તેઓને નમસ્કાર કર્યો છે. આ શ્રીજીવવિજયજીનું કરેલું છે.

૪૮—રનાતરયા—આ શ્રી બાલચંદ્રસુરિ કે જે શ્રીમદ્દેવમંદ્રાચાર્યજીના શિષ્ય હતા તેમની રચેલી મહાવીર સ્વામીની સ્તુતિ છે. તે તે પૃષ્ઠી, ચોમાસી સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણમાં કહેવાય છે.

૪૯—સકલાહંત—શ્રી દેવમંદ્રાચાર્યજીનું રચેલું આ ચૈલવંદન છે એમાં જુદા જુદા સ્થાંકથી ચોવીશ તીર્થકરની સ્તુતિ કરી છે. તે

તે પખખી ચોમાસી તથા સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણમાં ચૈત્યવંદન તરીકે કહેવાય છે.

૫૦-અજિતશાન્તિસ્તવ-શ્રી નંદિષેષુ સરિતું રચેલું આ શ્રી અજિતનાથને શાન્તિનાથનું સાથે સ્તવન છે. શ્રી શત્રુંજય પર્વતપર આ બંને પ્રભુના દહેરાં સામસામાં હતાં પણ આ સ્તવન રચી બોલાતી વખતે એક દારમાં આવી ગયાં એમ કહેવાય છે.

૫૧-બૃહસ્પતિ-ભગવાન્ જન્મે છે ત્યારે તેમને મેર પર્વતપર ન્હવરાવવા ઇંદ્રો ને દેવો લઈ જાય છે. ત્યાં તેમને ન્હવરાવ્યા પછી તેઓ આ શાન્તિપાઠ બોલે છે. આમાં અનેક જીવોની અનેક પ્રકારે શાન્તિ ઇચ્છી છે. આ શ્રી નેમિનાથ પ્રભુની માતા શિવાદેવીએ દેવીપણામાં રચી છે એમ કહેવાય છે.

૫૨-સંતિકર-શ્રીમુનિસુંદરસરિએ રચેલું આ શ્રી શાંતિનાથનું સ્તવન છે. ને તેમાં સોલ વિદ્યાદેવીઓ, ચોવીશ તીર્થકરના ચક્ષુ-ચક્ષિણી વિગેરે દેવદેવીઓની આપણા રક્ષણ માટે પ્રાર્થના કરવામાં આવી છે.

૫૩-અતિચાર-આ પખખી ચોમાસી તથા સંવચ્છરી પ્રતિક્રમણ વખતે શ્રાવકના બાર વ્રતમાં લાગેલા દોષો દૂર કરવા માટે બોલવામાં આવે છે. તેમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે અધિકારો છે-

જ્ઞાનાચાર-જ્ઞાનને બજીવું તથા બજાવવું.

દર્શનાચાર-સમકિત પાળવું તથા પળાવવું ને.

ચારિત્રાચાર-સંજમ પાળવું તથા પળાવવું ને.

સમકિત-સુદેવ, સુગુર, સુધર્મની પરીક્ષા કરી તે ઉપર આસ્થા રાખવી તે

પહેલું વ્રત-કોઇપણ પ્રાણીને મારવા નહિ તે.

બીજું વ્રત-ખોટું બોલવું નહિ તે

ત્રીજું વ્રત-ચોરી ન કરવી તે.

ચોથું વ્રત—અઘાયર્થનો નિયમ કરવો (પોતાની સ્ત્રીથી સંતોષ કરવો તે).

પાંચમું વ્રત-ધન, ધાન્ય, સોનું રૂપું, ઘર, હાટ વિગેરેનું પ્રમાણ કરવું તે.

છઠું વ્રત—જાંદગી સુધી દિશા તથા ખુશ્ખાઓમાં જવાનું પ્રમાણ કરવું તે.

સાતમું વ્રત—ન ખાવા લાયક પદાર્થો તથા પંદર કર્મદાનાદિ પાપ વ્યાપારોરે ત્યાગ કરવો અને ખાવા તથા પહેરવા ઓઢવાની ચીજો માટે હંમેશાં નિયમ ધારવા તે.

આઠમું વ્રત—જેથી ફેગટ પાપ લાગે તેવી ખાખતો જેવી કે—વિકથા, નિંદા વિગેરે તથા રમવા જોવાની ખાખતો જેવી કે નાટક, ભવાયા, ગંજફા, ચોપાટ વિગેરેનો ત્યાગ કરવો તે.

નવમું વ્રત—નિરંતર મનને સમતામાં રાખી સામાયિક કરવું તે.

દસમું વ્રત—આખા દિવસમાં દશ સામાયિક કરી, ભણવું, ગણવું પણ બીજું વ્યાપારાદિ કામ કાંઈ ન કરવું તે, તથા છઠ્ઠા વ્રતમાં રાખેલી દિશાનો તેમજ બીજા વ્રતોનો પણ સંક્ષેપ કરવો.

અગ્યારમું વ્રત—મહિનામાં પર્વ કે તિથી (આઠમ ચઉદશ)—ના દિવસે પોસહ કરવો તે.

બારમું વ્રત—પોસહને પારણે મુનિરાજને વહોરાવી પછી જમવું તે.

સંલેખણા—મરણ વખતે ગતિ સુધારવા માટે જ્વત પચ્ચ-ખ્યાણ કરવાં તે.

બાહ્યતપ—જેને બીજાઓ જોઈ શકે તેવો ઉપવાસ વિગેરે તપ કરવો તે.

અભ્યંતર તપ—જેને બીજાઓ ન જોઈ શકે તેવો આ લોચણ (પશ્ચાતાપ) વિનય, વૈયાવચ્ચ, સ્વાધ્યાય વિગેરે તપ કરવો તે.

વીર્યાચાર—સામાયિક, પ્રતિક્રમણ, દેવ પુન્ય વિગેરે ધર્મની ક્રિયાઓ તથા કાર્યોમાં પોતાની શક્તિનો સારો ઉપયોગ કરવો તે.

આ સર્વમા જે દોષો લાગ્યા હોય તે અતિચારમાં બતાવ્યા છે. આ સર્વના મલીને ૧૨૪ અતિચાર થાય છે તે નીચે પ્રમાણે—

બાર વ્રતના દરેકના પાંચ અતિચાર, એટલે ૬૦ અને સાતમાભોગોપભોગવ્રતમાં પાંચ કર્મ, પાંચ વાણિજ્ય, પાંચ સામાન્ય એમ પંદર કર્માદાનના અતિચારો આવે છે એટલે ૬૦=૧૫=૭૫ જ્ઞાનાચારના ૮ દર્શનાચારના ૮ ચારિત્રાચારના ૮ તપાચારના ૧૨ વીર્યાચારના ૩ એમ પાંચ આચારના મળીને ૩૯ અતિચાર થાય છે ૭૫=૩૯=૧૧૪ તેમાં પાંચ સમકીતના તથા પાંચ સંલેખણા વ્રતના મેલવવાથી ૧૨૪ અતિચાર થાય છે.

૫૪-તિજ્યપહુત—(સપ્તાતશત સ્તોત્ર)—આ સ્તોત્રમાં એકસો સિતેર તીર્થંકરની સ્તુતિ છે અને તેની શ્રીમાનદેવસૂરીએ શ્રી સંઘમાં વ્યંતરે કરેલ ઉપદ્રવ દૂર કરવા માટે રચના કરેલ છે.

૫૫-નમિઉણુ—(મહાભયહર સ્તોત્ર)—શ્રી માનતુંગસૂરિએ રચેલું શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું આ સ્તોત્ર છે તે સ્થિર મને બાલુવાથી મ્હોટા મ્હોટા ભય તથા રોગો નાશ થાય છે તેમજ આ સ્તોત્રમાં અદાર અક્ષરનો મંત્ર ‘ નમિઉણપાસવિસહરવસહજિણફુલિંગ ’ છે તે સહિત પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું જે શ્લોક કરે તેના ૧૦૮ રોગો નાશ પામે છે.

૫૬ ભક્તામરસ્તોત્ર-શ્રીમાન માનતુંગસૂરિએ રચેલું શ્રી રૂપભદેવ પ્રભુનું સ્તોત્ર છે. આ સૂરિજીને માલવદેશનાં ઉજ્જયિની નગરીમાં વૃદ્ધભોજરાજાની સભામાં શૈવમતવાળા પંડિતોએ અહં-કારથી કહ્યું. કે અમારા મત સિવાય જૈનમાં કોઈ વિદ્વાન કે મંત્ર-શક્તિ બાલુકાર છેજ નહિ જ્યારે રાજાએ જૈનોને પુછ્યું ત્યારે જૈનોએ પોતાના ગુરૂ માનતુંગાચાર્ય અદ્ભુત મંત્રશક્તિ ધરાવનાર તથા પંડિત છે. રાજાએ તેમને સભામાં બોલાવીને મંત્ર શક્તિ બાલુવા પગમાં ધર બેડીઓ પહેરાવી જેમ જેમ શ્લોકો રચતા ગયા તેમ તેમ બેડીઓ તુટતી ગઈ. આ ઉપરથી રાજા અત્યંત જૈનધર્મમાં શ્રદ્ધા-યુક્ત થયો. ને જૈન ધર્મની સારી પ્રશંસા તથા ચઢતી થઈ આ સ્તોત્ર બાલુવાથી દરેક કાર્યો સિદ્ધ થાય છે. આ સ્તોત્રના દરેક શ્લોકનાં જુદા જુદા મંત્રો જુદા જુદા ફલો આપનાર છે, તથા મહા પ્રભાવિક છે.

૫૭—કલ્યાણમંદિરસ્તોત્ર—શ્રીસિદ્ધસેનદિવાકરજીએ રચેલ શ્રી પાર્શ્વ પ્રભુનું આ સ્તોત્ર છે, ઉજ્જયિની નગરીમા મહાકાલ નામના જૈન મંદિરમાં પ્રાર્થનાથની પ્રતિમા હતી તેના ઉપર બ્રાહ્મણોએ દ્વેષથી શિવલિંગ કરી ઢાંકી દીધી હતી. સિદ્ધસેનદિવાકરજી ત્યાં ગયા ને તે મંદિરમાંજ આ સ્તોત્ર રચ્યું. અગ્યારમો શ્લોક યસ્મિન્દ્ર પ્રમુતયોડપિ—રચતાં તે શિવલીંગ ફાટ્યું ને પ્રતિમા પ્રગટ થઈ. આ સ્તોત્ર લલ્લુવાથી દરેક પ્રકારનાં સુખ મને છે તથા ઇચ્છિત કાર્યો સિદ્ધ થાય છે.

૫૮ રતનાકર પચ્ચીશી—રતનાકર સુરિજીએ આમાં આત્મ-નિંદાદ્વારા પ્રભુ સ્તુતિ કરેલ છે. આ સુરિજીને અંગે એમ કહેવાય છે કે તેઓ પ્રથમ ચારિત્રમાં ધણું શિથિલ હતા. પણ પાછળથી સુંધરી જઈ ધણું પશ્ચાતાપ કર્યો હતો ને પોતાના દોષો તથા અવગુણોની નિંદા રૂપ આ પચ્ચીશી રચી હતી, આમાં છેવટે સમ-કિતની માંગણી કરેલ છે.

સુરતશહેરમાં જેજે સૂત્રો વંચાયા તથા હાલ

વંચાયછે તે સંખ્યાથી દુઃકદિગ્દર્શન.

(આજ સફળદિન ઉગ્યેમહારે—એરાગ)

પ્રખલ પુણ્યોદયથી આ પુરના, જૈનસંઘસમુદાયનેરે;
સદ્ગુરુયોગમલ્લે આતી સુખકર, સિદ્ધાંતવાચનયોગ સારે, પ્ર. ૧

વર્તમાન સમયે વંચાતી, વાચનશૈલી સુરસભરીરે;
 ભૂતસમયનું સ્મરણ કરાવે, અંકિત થશે ઇતિહાસમાં, પ્ર.-૨
 શાસ્ત્ર હિદ્ધારની લબ્ય રીતિને, ગ્રહી શુદ્ધ શોધન કરીનેરે;
 અતીવ પ્રચાર કર્યો સર્વિ સંઘમાં, શાસન પ્રેમ હૃદય ધરીરે, પ્ર.-૩
 વાંચનારંભથી આજસુધીમાં, સૂત્રો આ પુરમાં વંચાયરે;
 વિશેષાવશ્યકને ઔપપાતિક, અનુયોગદ્વાર સુતત્વભર્યુરે. પ્ર.-૪

શ્રમણાચાર સમ્યક્ સંસ્યક, આચારાંગ સૂત્ર સંપૂર્ણ થયુરે;
 અદારહજાર પદો છે જોહના, પ્રથમ અંગ ગણાયેરે, પ્ર.-૫

ઠાણાંગસૂત્ર જે અંગ ત્રીણું છે, બહેતિર સહસ પદ માનરે;
 સમાપ્તિ થઈ તેહની નિર્વિદ્ધને, જ્ઞાનગંગાપય સિંચ્યુરે પ્ર.-૬

આધુનિક સમયે સૂત્ર આવશ્યક, વાચનામૃતરસ વરસેરે;
 જ્ઞાનારાધનભૂત જ્ઞાનપંચમી દિન, શુભારંભ નંદીસૂત્રનો થયોરે પ્ર.-૭

લવસાયરમાં કુબતી હુમારી, નૌકા કર ગ્રહી તારોરે;
 રત્નત્રયી આરાધક આપ છો, અમને પણુ તુમ સમકરોરે પ્ર.-૮

દેશનાપીયુષની દિવ્ય ધારાને, અમ અંતરમાં સિંચીરે;
 પુનરાગમન નવિથાવે તિમ કરો, અક્ષય અનંત સુખ અર્પારે પ્ર.-૯

(જ્ઞાનપંચમી સોમવાર ૧૯૭૪)

જૈનધર્મ સર્વધર્મોત્કૃષ્ટ શાથી ગણાય છે.

(સખી સ્વર્ગ મહિમન ઝોહનને-એ રાગ અથવા ત્રોટક છંદ)

સતત્વસુધારસ સુદીરતા, જનભાષિતધર્મમહી વિકસી;
 સવિધર્મતત્ત્વમાં અવલોકી, કદી દીઠી ન ઝોહવી કેઇ પથે. ૧
 અષ્ટાદશ દૂષણ જ્યાં ન મિલે, યતાં દર્શન મુદ્રા શાન્ત દીસે;
 કરી સત્ય સિદ્ધાંત તણી રચના, એવા દેવ જે ધર્મ મહી દીસતા. ૨
 પંચાચાર શુદ્ધ સદા પાલે, વહી પંચમહાવ્રત જે ધારે;
 કરે રત્નત્રયીઆરાધનતા, કષ્ટકારીપરીસહને સહતાં. ૩
 પંચેન્દ્રિય નિગ્રહમાંદિ પૂરા, શુદ્ધ સંયમયોગમહિ જે શ્રરા;
 તત્ત્વવૃષ્ટિ ભવિકપર નિત્ય કરે, એવા ગુરુ જે ધર્મ મહી દીસતા. ૪
 પંચમહાવ્રત જેહમાં મુખ્ય કલા, વહી દ્વાદશ આધ્ય વ્રતો સંચલા;
 કરી શ્રવણ વર્તન શુદ્ધ જેધારે, શુભ શાન્તિ નિકેતન તેહિ લહે. ૫
 સુદેવ-સુગુરવર પ્રાપ્તિ થઇ, વહી જૈનધર્મસાગચી મલી;
 સાંસારિક તાપ ત્રિવિધ ટલે, જૈનધર્મની એકતા તેથી ભજો. ૬

(કાર્તિકશુક્લચતુર્દશી-૧૯૭૪) (પુ. જ. મહેતા.)

૧૨	વાસુપૂજ્યસ્વામી	પાડો	રાતો
૧૩	વિમલનાથ	ભૂંડ	પીળો
૧૪	અનંતનાથ	સીંચાણો પક્ષી	"
૧૫	ધમનાથ	વજ્ર	"
૧૬	શાંતિનાથ	હરણ	"
૧૭	કુશુનાથ	બકરો	"
૧૮	અરનાથ	નંદાવર્ત સાથોપો	"
૧૯	મલ્લિનાથ	કળશ	લીલો
૨૦	મુનિસુત્રત સ્વામી	કાચળો	કાળો
૨૧	નમિનાથ	લીલું કમળ	પીળો
૨૨	નેમનાથ	રાખ	કાળો
૨૩	પાશ્વનાથ	સર્પ	લીલો
૨૪	મહાવીરસ્વામી	સિંહ	પીળો

નવ પદનાં નામ. વર્ણ.

૧	અરિહંત	ધોળો
૨	સિદ્ધ	રાતો
૩	આચાર્ય	પીળો
૪	ઉપાધ્યાય	લીલો
૫	સાધુ	કાળો
૬	દર્શન	ધોળો
૭	ગાન	"
૮	ચારિત્ર	"
૯	તપ	"

નવે પ્રદનું ધ્યાન ધરતી વખતે ઉપર પ્રમાણે વર્ણો ગણવા.

છપાઈ તૈયાર થયેલ છે.

શ્રી નાભાકરાજ ચરિત્ર ગૂર્જર ભાષાન્તર.

આ પુસ્તકમાં શ્રીમાન મેરૂતુંગાચાર્યજીએ રચેલ
મૂળ પ્રલોકનું ગુજરાતીમાં ભાષાન્તર કરવામાં આવ્યું
છે. તેમાં દેવદ્રવ્ય વિષયપર નાભાકરાજનું ચરિત્ર ઘણુંજ
સુંદર, આનંદદાયક તથા આબેહુબ રીતે વર્ણન કરેલ
છે. તેમાં પ્રસંગોપાત ૧ ન્યાય સંપન્ન વૈભવ ૨
કર્મની સિદ્ધિ ૩ જીવ હિંસાથી ઉપજતા અનર્થકારક
પશુઓ ૪ સત્સંગતિ વિગેરે વિષયોનું પણ વિવેચન
કરેલ છે જેથી સર્વજન સમૂહને અતીવ પ્રિય તેમજ
આહ્લાદક થઈ પડે તેમ છે. કીંમત માત્ર પાંચઆના
રાખવામાં આવી છે. એક માસ સુંધીમાં લેનારને ચાર
આને આપવામાં આવશે. આ પુસ્તક નીચેના ઠેકાણે મલશે.

પુરૂષોત્તમ જયમલદાસ મહેતા.

ઠાં નાણાવટ પંડોળીપોળ-સુરત.